

6758

50

1729/1

5

DISSERTATIO
 INAUGURALIS JURIDICA
 DE
PRÆSCRIPTIONE
SUPERIORITATIS
TERRITORIALIS
ACQUISITIVA,

QUAM
 ADSPIRANTE DEÏ T. O. M. GRATIA,
 EX DECRETO ET AUTHORITY AMPLISSIMÆ
 FACULTATIS JURIDICÆ,
 PRÆSIDE

*VIRO PRÆNOBILISSIMO, CONSULTISSIMO
 EXCELLENTISSIMO*

DN. MICHAELE GRASSO,
 J. U. D. SERENISSIMI WURTEMB. DUCIS
 CONSILIARIO GRAVISSIMO, PAND. ET CRIM. SANCT.
 PROF. PUBL. ORD. LONGE CELEBERRIMO,
 P. T. HUIJUS EBERHARDINÆ
 RECTORE MAGNIFICO,
 PATRONO ATQUE FAUTORE SUO AD CINERES USQUE
 COLENDISSIMO,

PRO LICENTIA

SUMMOS IN UTROQUE JURE HONORES ET DOCTORALIA
 PRIVILEGIA LEGITIME CAPESSENDI,
Ad diem Anno M DCC XXVII.

PUBLICO ERUDITORUM EXAMINI SUBMITTIT

C. A. C. MULLERUS, Megapolitanus.

TUBINGÆ, Typis JOSEPHI SIGMUNDI.

DISSERTATIONIS JURIDICÆ
INAUGURALIS

De

*Præscriptione Superioritatis territorialis
acquisitiva.*

CAPUT I.

*Exhibens Definitionem tam nominalem. quam realem,
ut & Divisionem.*

§. I.

V in frontispicio statim eò dilucidius appareat, quò
tendat hæc nostræ disquisitio, fatius omninò erit,
terminorum hîc occurrentium evolutionem, pau-
cis saltem, quoad fieri potest, in antecessum præ-
mittere, aut eò quæ copiosè alias referri poterant,
solummodo delibare.

Et I. Quidem quod attinet *Præscriptionis*, patet,
eam ortum suum deducere à verbo *præscribere*, quod idem esse ac
præfinire, præfigere aut præstituere certum quendam terminum in-
tra quem res, quæ præ manibus est, expedita esse debet, pluribus
jam antè ex *c. 2. x. de concess. præb. & c. in singulis 19. dist. 36.*
demonstratum dedit Joh. Franc. Balbus in *tr. de præscript. P. I.*

A 2

qu. 2.

Præscriptio
termino-
rum
evolutio.

Vocis Præ-
scriptionis.

Varia ejus ^{qu. 2. pag. 11.} quo remittimus. Varia omnino in usu Juris ejus
 acceptiones est significatio, potissimum verò denotat, 1. Exceptionem &
 1. defensionem rei, ut plurimum, *tor. tit. ff. & C. de Except. Præ-*
generaliter, script. & Præjud. & quidem vel *generaliter* omnem aut quamcun-
 que exceptionem *L. 11. ff. de Except. L. pen. & ult. C. cod. L. 3.*
^{pro} *§. 1. ff. de Prævar. L. 3. ff. de appellat. L. 2. §. 1. ff. ad L. Jul. d.*
^{aut} *Adult. L. 2. C. si contr. Jus vel Util. publ. L. 29. pr. ff. de Exc.*
^{defensio} *rei jud. L. 91. ff. de solut. eamque sive dilatoriam L. 12. C. d. Except.*
^{rei.} *& Præscript. veluti præscriptio fori, aut exceptio fori declinatoria*
^{Sive} *L. fin. C. d. Except. L. 29. C. de Pact. sive etiam peremptoriam vel-*
^{dilatatoria} *luti rei judicatae L. pen. circ. fin. ff. de re Jud. L. 29. ff. de exc. rei*
^{sive} *Jud. aut similis alia L. 2. C. de prec. Imp. off. L. 2. C. sentent. resc.*
^{peremptoria} *non poss. d. L. 91. ff. d. solut. quamvis videatur dissentire Alciat. in*
L. si quis 29. C. de Pact. n. 4. seqq. vel etiam specialiter, solam il-
lam exceptionem, quæ nomen Præscriptionis hoc in articulo sibi
proprium fecit, & ex solo temporis lapsu pendere dicitur tor. tit.
ff. de divers. temp. præscript. & tor. tit. C. de præscr. 30. vel 40. annor.
 II. Designat modum dominium vel aliud aliquod Jus acqui-
 rendi per possessionem temporis lege definiti, ita ut hæcenus coin-
 cidat cum usucapione, *L. 3. ff. de usurp. & usucap. junct. rubr. &*
pr. F. d. Usuc. & long. temp. præscr. L. un. C. de usuc. transf.
 quæ significatio vel maximè hujus loci est Propria, cum hic de-
 monstrare & constabilire intendimus, superioritatem territorialem
 etiam per præscriptionem, ut modum acquirendi legitimum, rectè
 acquiri posse. Id quod etiam ulterius elucescit, ex adjecta insimul
 voce *acquisitiva*, quâ innuitur præscriptionem hîc considerari eam,
 quæ acquisitionis effectum parit, in oppositione ad præscriptionem
 superioritatis territorialis *extinctivam*. quâ qui ista sua territorii Ju-
 ra negligenter hæcenus tractavit, & ab alio ea in contrarium diu-
 tina quali possessione exercere, aliumve se inde eximere passus est,
 ab ea iterum excluditur, quam tamen hac vice pertractare animus
 nunc non est.

§. II.

Sequitur vox *Superioritatis*. A Superis s. Superioribus i. e.
 2. *illis* qui primas tenent in suo ordine, dubio procul derivata, & ad
eam Imperii speciem potestatemque civilem, quæ Superioribus aut
 unde ita di-
 eatur. regen-

regentibus in suis ditionibus competit, accommodata, vid. B. Dn. D. Fromman. *de Condom. territ. c. 1. §. 4.* Knipschild. *d. Jur. & Priv. nobil. L. 3. c. 1. n. 22. seq.* Unde etiam porro adjicitur Epitheton territorialis vid. Fromm. *d. l. §. 3.* ad designandum id, quod restricta sit civilis ea potestas ad cuiusque Superioris territorium, vid. Lud. Hugo *de Star. Region. Germ. c. 1. §. 10. seq.* Excell. Dn. D. Schweder *in Introd. ad Jus Publ. Part. Spec. S. 2. c. 10. §. 2.* ostendentes ad eum modum recte insigniri territorialem eam Jurisdictionem, qua, qui in suis territoriis Principes aut Primi existunt, ad regendos suos subditos jure suo utuntur, uti in imperio nostro sunt, qui Status Imperii audiunt, aut saltem immediatâ illa Nobilitate gaudent. Est quidem vox *Superioritatis* minus latina, & usu saltem, non tamen prorsus inepte inducta, uti eleganter Author meditat: *ad Inst. Pac. Cas. Svec. quem comm. Dn. Henniges opinantur, in Mantiff. I. ad Spec. 4. §. 1.* quia rem non incongruè repræsentat, variis alias nominibus appellitata, aliis eam vocantibus, venustiore quidem in modum *Sublime Territorii Jus*, aliis *suprematum*, aliis *omnimodam Jurisdictionem*, aliis *Regalia*, aliis *superius, generale aut eminens dominium*, aliis *potestatem quandam majestaticam*, aliis *Jus Principum*, aliis *superadjacentibus Summum*, aliis *Summo proximum*, *Summo subordinatum*: aliis *Jurisdictionem eam quam Status Imperii, aut etiam Nobiles Imperii Immediati in Provinciis, Territoriis, aut Ditionibus suis habent*: aliis aliter adhuc delineantibus: & Germanico quidem idiomate, *die Landes, Fürstliche Obrigkeit* simpliciter, vel cum adjecto *die Landes, Fürstliche Hohe Obrigkeit*, *die Landes Hohe Obrigkeit*, *die Landes Hobeit und Obrigkeit*, *die Landes Ober und Herrlichkeit*, *die Ober Herrlichkeit und Botmäßigkeit*. Speidel. *in Spec. voc. Lands, und Fürstliche Obrigkeit.* Wehner *in Obs. Pract. voc. Lands, Fürstliche Obrigkeit* s. Superioritas Territorialis Excell. Dn. D. Schweder *in Introd. d. l. §. 2. in fin. Magnific. Dn. Præses in Tract. de Mod. Taxandi Jurisdic. P. 1. §. 2. & in Diss. de Tut. mat. nob. imp. immed.* ubi etiam, quod hæc Superioritas Territorialis Immediatis Nobilibus denegari non possit aut debeat, quamvis Statibus tanquam caractere Status infimul, præfulgentibus competat in gradu excellentiori & eminentiori; An & quomodo Nobilibus Immediatis competat remissive,

Cum Epitheto territorialis.

Quid hæc voces importent?

& quænam sint synonyma.

his vero tanquam sola immediatate gaudentibus in gradu hæcenus remissiori, quod etiam firmant ibidem allegati Dn. Kulpis. *ad Monzamb. c. 2. §. 14. p. 594.* Struv. *de Charact. Stat. Imp. aph. 26.* B. Dn. Maurit. *ad Capit. Leopold. §. 3. ad verb.* dazu den Ständen samt erstgedachter Reichs- Ritterschafft Dn. Joh. Christ. Donauer. *in Diss. Inaug. Altorff. c. 1. §. 9.* B. Dn. Lauterbach. *in Coll. Theor. Pract. ad Tit. de Jurisdic. §. 44.* B. D. Frommann. *d. Condom. Territ. c. 5. §. 4. & §. 17. 18. & 19.* aliique plures ab eodem ad citati & quos cumulatim adducit Philip. Knipsch. *de Jure Civ. Imp. L. 2. C. 5. n. 13. seqq.* Anton. Wilhelm. Ertel *in dem neu-eröffneter Schau-Platz der Landes-Fürstlichen Ober-Botmäßigkeit §. 32.* & novissime quoque Joh. Laurent. Schmidt *in Diss. Inaug. Altorff. Anno 1708. habita de Super. Territ. Nob. Imp. Immed. per tot.*

§. III.

Superioritatis territorialis origo quam sit incerta ostenditur.
An novus plane partus sit?

Id quoad vocabula & præsentem formam concedi posse traditur.

Hoc verò superioritatis territorialis Jus unde, & quando exsurrexerit, & quomodo in eam, in qua nunc est, formam adoleverit, res est plus quam incerta, aliis in aliud tempus id rejicientibus. Sunt qui obtinent, esse partum planè novum, olim prorsus incognitum & forsan duobus saltem seculis retrorsum computatis prognatum quam in rem Author der Kayserheimischen Confutation ita confidenter facit: Die Landes Fürstl. Obrigkeit ist vor Alters im Reich ein gang unbekandt Ding gewesen / und ist erst ein neuer fecus nostri seculi, referente ita Kulpisio *d. legat. Stat. Imp. c. 7. §. 3.* & ex Limn. L. B. de Lynker *in Diss. d. superior. territ. in pr. pag. 5.* Ertel *d. l. p. 15.* ibi: nostri & prioris seculi. Vitriar. *in Instit. Jur. Publ. L. 3. t. 15. §. 1. in not. lit. B.* Quod quidem pro incongruè dicto eatenus omninò haberi non debet, quatenus respicit vocabula illa superioritatis territorialis, usu adoptata noviori, eamque, in quam hæc ipsa postea excrevit & invaluit formam atque definitionem. Dn. Rhet. *de Jur. Stat. Imp. circ. Sacr. C. 2. §. 14.* Kulpis. *d. l. p. 137.* de Lynker *d. l. §. 2.* ubi quod hæc vocabula recentioris sint styli, & variantis quidem, neque eodem modo iisdem verbis utentis: tum etiam quatenus respectus habetur ad ea, quæ primis temporibus, sive legibus moribusque Romanorum, sive Jure scripto Germanorum disposita aut inducta legebantur, quippe quibus hæc talia

talia adhucdum erant incognita. Quatenus verò *res ipsa in se* spectatur, ex remotioribus omninò initiis ejus origo repeti solet. In quæ tempora verò præcisè hæc inciderit, Scriptores admodum variant. Alii eam altius repetunt à statu regionum veteris Germaniæ, quem *Cluver. Lib. 1. Germ. antiqu. c. 37.* describit, teste Dn. de Lynker *d. l. p. 8.* Alii originem ejus ad Caroli M. fasces referre malunt, saltem in nonnullis Comitum exemplis, & quoad certum tantummodo auspiciorum primorum gradum, quo rum temporis iis indulta apparebat ap. Dn. de Lynker *d. l.* & Dn. Hert. *de superior. territ. §. 5.* Alii ad tempora Heinrici, Auceps dicti, Conradi Magni f. I. & Ottonis III. Ming. *de super. territ. S. 2. §. 21.* Dn. de Rhet. *in Instit. Jur. Publ. L. 1. t. 17. §. 15.* Dn. Vitriar. *in Inst. Jur. Publ. L. 3. t. 15. §. 2. in not. lit. B.* Alii ad tempora Magni istius Interregni post mortem Conradi IV. 1254. orti, Dn. Burc. Gotthelff. Struv. *in Hist. Jur. Rom. c. 10. §. 13.* Alii ad tempora Rudolphi ex Leudero Hert. *d. l. p. 193.* Alii à Carolo IV. ejus initia, primitus quidem in Italia cæpta, aut deinde à Friderico III. inde usque ex Italia in Germaniam provenientis ortum derivare volunt, Dn. Schilter *in Jur. Publ. P. 1. t. 24. §. 6.* ubi ex regestis Imperialibus Augusti Palatini se id compertum habere scribit, Hert. *d. l. p. 192.* Ertel *d. l. p. 15.* Alii aliis adhucdum indulgent perferutationibus partim & oppositionibus contra aliorum quorundam adeo ex longinquo Juris hujus natales reducentium adserta vid. Eyben. *in Diss. de Origine illius: Tantum potest Princeps in suo territorio &c. c. 3.* ap. Ahasv. Fritsch *in Exerc. Jur. Publ. P. 2. Ex. 9. p. 411.* Kulpis. *d. l. p. 137.* in quorum omnium & singulorum veritatem tamen, aut præsuppositorum fundamentorum robur penitiùs hîc inquirere, nobis nunc nec vacat, nec nostri est instituti, nec multum ad scopum hujus dissertationis principalem juvabit. Sanè in incertis potissimam partem conjecturis hæc talia se fundant, nec ex certioribus Historiarum monumentis, quippe quæ hæctenus hîc, teste quoque Dn. Kulpis. *de Legat. Stat. Imp. d. l. p. 137.* deficient, definitam hujus certitudinem haurire datur. Possumus quidem ex historica eâ recensione quam hunc in finem concinnum in modum exhibent laud. Dn. Kulpis. *d. l. §. 4. & seqq.* & laud. Dn. Henniges *ad Spec. 4. medit. ad Instr. Pac. C. S. mantiff. 1. in tr. d. super. territ. §. 30. & plur. seqq.*

Excell.

Non. v.
quæ
rem ipsam
in se, quæ à
remotiori-
bus tempo-
ribus
repetitur.
A quibus
verò
temporibus,
variant Do-
ctores.

In quorum
sententias
penitiùs in-
quirere non
vacat.
Insuper quæ
potissimam
partem in
conjecturis
incertis con-
sistere vi-
dentur.

Excell. Dn. D. Schweder in *Intr. Jur. Publ. Part. Spec. S. 2. §. 6.*

Hoc jus
quomodo
vires sibi
sumperit
aliquando
clatiores,
aliquando
depressiores?
Inde certò
quid adstru-
ere divinan-
tis magis
esse quam
determinan-
tis.

occasione hujus Juris hinc inde propullulantis, atque per varia sua interstitia vires, aliquando etiam iterum depressas aut imminutas, sibi reassumentis addiscere, multumque lucis toti huic materiæ inde fœnerari; Exinde vero originem ejus certam & veram, genuinam faciem, naturam, ætatem virilem, atque plenitudinem in quam vel primitus adfurrexit vel nunc composita extat, metiri, adstruere & certò definire velle, divinantis magis esse credimus quam determinantis. Et ne quidem ipsi hi Jureconsultissimi viri & Jurium Publicorum Callentissimi scriptores seriem historiæ in statu Germaniæ de tempore in tempus delineando, venustè satis representantes, aucti fuerunt hujus ipsius Juris in toto suo complexu spectati natales, ad hæc vel illa tempora hujus vel illius Cæsaris præcisè referre, quod ingenuè & scitè admodum fassus est modo laud. Henniges d.l. §. 38. his verbis: *Ceterum verò id præcisè enumerare non ausing, cum superioritas territorialis sit aggregatum quid ex multis actibus Jurisdictionis & imperii, quo tempore quæve occasione unum quodq; peculiare Jus aut datum sit Statibus, aut usurpatum præscriptumve, pleraque enim initio sine scripta lege sine Imperatorum voluntate per turbas & inter motus civiles usu quodam propriâ autoritate inchoato, & mox in imitationem tracto, sensim ceperunt, quorum initium quod natura sua latet, nominare certò non possumus, conjecturari anceps est & errori sepiissime obnoxium, ut adeò omnino silere præset, quam vana divinatione deridendum se præbere. Non invidemus hanc alii gloriâ, qui magis propitio Delio natatore utuntur, aut qui in Historiæ patriæ actuumve reconditorum recessus & sacraria diligentius penetrarunt.*

§. IV.

Cautius ve-
rò incedere,
qui moribus
pedetentim
Per tempo-
rum inter-
stitia eam
invaluisse,
& ad
alios citius
ad alios

Ex his facile colligere datur quod cautius agere videantur, qui non diu se torquent istis conjecturis, quibus nativitatem ejus præcisè ad hoc vel illud temporis momentum, aut ad hujus vel illius Imperatoris indultum reducere satagunt, satius vero agant, qui originem ejus fundare malunt in eo quod moribus hinc inde sensim sensimque invaluerit, asserentes per temporum spiramenta, atque per partes, superioritatem hanc territorialem processisse, nec omnes Proceres imperii pari modo parique gradu, sed alios citius, alios

alios serius ad eam pervenisse, eam ipsam quoque non statim sed pedetentim demum in plenitudine eam, in qua nunc eminet, abesse uti fere loquitur Eyben *in d. Diss. c. 4. Fritsch. d. l. p. 415. junct. p. 417. in c. 5.* ubi ita : *Certe qua non transire illicò, subinde tamen delibata, alluvionis ritu fixis jam firmatisque sensim coaluerunt.* Hert. *d. l. §. 5. circ. fin.* ubi addit & firmat citius pervenisse ad Principes profanos, serius ad Ecclesiasticos, & complementum deinde variis modis accessisse, ostendens quoque quomodo illud accesserit. Kemmerich *in Inrod. ad Jus Publ. L. 7. C. 2. fere per tot.* Cum quibus convenire videntur omnes illi, qui scribunt hanc superioritatem moribus usu & consuetudine fuisse induclam & variè hinc inde usurpatam Linn. *de Fur. Publ. L. 4. t. 8. num. 188.* post Gylman. Meichsn. aliosque Wehner *in Observ. Pract. voc. Lands Fürstliche Obrigkeit Knipfch. de nobilit. L. 3. c. 1. n. 21. & de lib. Imp. civit. L. 2. c. 5. n. 57.* Ertel *d. l. p. 15.* ibi : **bloß durch den Gebrauch und Observantz eingeführet.** Ming. *de super. territ. in proam. §. 4.* Tandem vero ubi per incrementa sua ad plenioram eam maturitatem pervenit, Cæsares jam amplius non dubitarunt expresse quoque eandem autoritate Imperiali hinc inde confirmare, quod ante Maximilianum I. Imperatorum neminem fecisse, & hunc primum Principibus & Statibus Imperii eam expresse concessisse advertunt Dn. de Rhet. *in Inst. Fur. Publ. L. 2. t. 1. §. 12.* & Dn. Vitriar. *L. 3. t. 25. §. 1. in not. lit. b.* imo & plane Capitulationibus Cæsareis expressis in toto suo ambitu integram sub nominibus **der Hoheit / Macht / Gewalt / Regalien Obrigkeiten** &c. generalioribus & collectivis solenni conventionem insertam admittere & plenissime comprobare : quod à tempore Caroli V. usque ad novissima hæc tempora nostra factitatum fuisse certo certius reddunt Capitulationes Cæsareæ successivè omnes, quod ipsa inspectio evidenter ob oculos ponit, Imperatoribus nostris sacratissimis expressissime & sollemnissimè pollicentibus, se debere atque velle hoc Jus cuique salvum atque integrum servare, & in libero ejus exercitio quemlibet manutene- re : quam in rem Capitul. Carol. V. *art. 4.* disertissimis ita : **Sollen und wollen Wir &c. die Chur Fürsten / auch andere Fürsten / Grafen / Herren und Stände / bey Ihren Hoheiten / Würden / Rechten / Gerechtigkeiten / Macht und Gewalt : jeden nach**

serius pervenisse, non statim quoque in eam plenitudinem, in qua nunc est, abesse statuant. quam in rem adducuntur authoritative.

Tandem Cæsares eam expresse approbasse.

Inprimis per Capitulationes Cæsareas.

Ordine quæ recenseantur.

nach seinen Stand und Wesen bleiben lassen / ohne unser und m^{an}nigliche Eintrag und Verhindernuß / und Ohnen dazu Ihre Regalien, Obrigkeiten / Freyheiten / Privilegien, Pfandschafften und Gerechtigkeiten / auch Gebrauch und gute Gewohnheiten / so sie bissher gehabt haben / oder in Übung gewesen sind / zu Wasser und Land / in guter beständiger Form / ohne alle Weigerung / confirmiren und bestätigen / sie auch dabey als Römischer König handhaben / schützen und schirmen / doch männiglich an seinen Rechten unschädlich. Quod ferè iisdem repetitur in Capitul. Ferdinandi I. art. 3. vid. Limn. in adnor. ad. d. art. 3. ubi observat, in quibus lectio differat à præcedenti Capitulatione Carolina. In Capitulatione Maximil. II. quidem hæc talia ita non repetuntur, quamvis quoque contrarii quid ibi non legatur, brevissimis siquidem conceptâ & differente à prioribus non solum quod styllum lectionis articulorum, & collationem materiarum attinet, sed & in substantialibus ipsis, unde & Limnæo suspecta visa, confideater credenti, copiam hanc cum Originali non convenire. Concordat vero iterum cum Carolina illa Capitul. Rudolphi II. art. 3. ut & Matthiæ art. 3. item Ferdinandi II. art. 3. & Ferdinandi III. art. 3. Ferdin. IV. art. 3. Leopoldi, Josephi art. 3. & Caroli VI. moderni Imperatoris invictissimi art. 1. quamvis in posterioribus his Capitulationibus d. §. 3. in forma extensiori conceptus sit, vid. B. Dn. Mauric. ad Capitul. Leop. art. 3. & Dn. Ahasv. Fritsch. in adnor. ad Capit. Joseph. art. 3. ut & ibid. Nitsch. in Commentar. ad art. 3. C. 3. §. 7. & adnotationum Author ad Capit. Car. mod. d. art. 1. & novissime Excellent. Dn. D. Schweder in Collat. succinctæ Capit. Cesar. post Pac. Westphal. ad art. 1. §. 2. Quibus robur accedit firmissimum ex Instrum. Pac. Westphal. C. S. art. 8. in §. 1. quo nominatim Principibus & Statibus Imperii Romani hæc potestas verbis formalibus asseritur. ibi: *libero Juris territorialis tam in Ecclesiasticis quam in Politicis exercitio &c. & art. 5. §. 29. ibi: cum Jure territorii & superioritatis ex communi per totum Imperium hætenus usitata praxi &c.* insuper & ex consuetudine ut plurimum formula in literis investiturarum frequentius obviat, nempe dem Landes, Herrn verlihen und gegeben werden &c. oberste und niederste Gerichte &c. mit allen und jeglichen Obrigkeiten / Ehren / Würden / Freyheiten / Herrlichkeiten &c. referente ita Dn. à Secken:

Per
Instrumen-
tum quoque
Pacis West-
phalicæ.

6.
formulam
in
literis inve-
sturarum
frequentio-
rem.

Seckendorff im teutschen Fürsten Staat P. 2. c. 1. n. 4. & Dn. Eyben in *Explicat. Regule: Principes tantum posse in suis territ. quantum Imperator in Imperio* C. 8. §. 1.

§. V.

Hæc Superioritas territorialis in Imperio R. G. in ista sua amplitudine atque plenitudine, quâ nunc sanctionibus pragmaticis constabilita est, usque viget per totum ferè Imperium validissimo, designat omninò regnandi potestatem Majestati ferè sic dictæ analogam & immediatè proximam Dominis Imperii R. G. territorialibus in personas & res territoriis immediatè Imperatori & Imperio subjectis appertinentes proprio regulariter, perpetuo & in successores transitorio iure, salvâ tamen Imperatoris & Imperii Majestati, competentem vid Dn. D. Schweder d. l. §. 3. & Excell. Dn. Præses in *Diss. de Mod. taxandi Jurisdic. th. 2.* Cum qua descriptione in effectu fere coincidit tum succincta Dn. de Lyncker. definitio, quâ ejus naturam ita delineat, quod sit potestas immediati post Cæsarem regiminis Statibus in personas & res territorii sui competens in laud. *Diss. de Super. territ. p. 13. seqq.* ubi etiam penitus eam explicat: tum & quæ brevioribus adhuc concepta est verbis Dn. Hennig. s. Author. *Meditat. ad Instr. Pac. C. S. in tract. d. sup. territ.* ubi ad *Spec. 4. mant. 1. p. 3.* superioritatem territorialem accuratius definiri non posse existimat, quam quod sit Jus Imperii sub summo proximi reale & proprium, ubi etiam nervosè adornatam eam definitionem pluribus eleganter declarare satagit. Diximus quod duæ posteriores allatæ definitiones ferè cum illâ, quæ à nobis priori loco tradita est, conveniant: Siquidem aliquid discriminis intercedit: in Lynkeriana etenim Superioritas territorialis saltem Statibus tribuitur, ex illâ qua utitur hypothesi, quod non nisi Statibus, minimè verò Nobilibus Immediatis competat d. l. p. 16. jung. ejus *Diss. de Immed. Civ. Imp. R. G. §. 14.* quos tamen & hoc jure, suo utique gradu gaudere, *supra* §. 2. jam per plures firmavimus allegationes: quibus robur accedit non tantum ex communiori Dd. calculo & rationibus, quas hanc in rem congestit Knipschild. in *Tr. de Priv. Nob. & Ord. Equ. l. 3. c. 1. n. 2.* & *Plur. seqq.* Sed & arg. *Capit. Cæs. novior. Leopoldi, Josephi art. 3.*

B 2

Hæc Superioritas territorialis in plenitudine sua nunc describitur.

Alli ferè eodem modo definiunt.

In quibus definitionibus tamen aliquid subesse discriminis ostenditur, & explicatur.

& Ca-

& Caroli VI. §. 1. ibi: **Sambt der unmittelbaren freyen Reichs-Ritterschafft.** Quò vel maximè pertinet Diploma Cæsareum ab Imperatore Leopoldo glorios. memoriæ anno 1698. Nobilitati immediatæ Svevicæ indultum, die Handwercks, Zünfte betreffend; ubi ita: **Als verordnen Wir / sehen / statuiren / erkennen und befehlen aus Kayserl. höchst. vollkommener Macht / rechten Wissen / zeitlichen Rath und Gutbefinden / daß ic. der Gewalt Handwerker anzunehmen / aus der Ritterschafft und Dero Mitglieder Immediatät / privativen Erb. Huldigung der Unterthanen und der NB. daraus sich ergebenden Lands, Obrigkeit ic. vid. infra pluribus quæ ratio est, cur potius in genere Territoriorum Imp. Immediatorum Dominis adscripserimus.** Deinde eam etiam restringit ad territorium cujusque *sum* nos verò indefinitè territoriorum immediatè Imperio subjectorum mentionem injecimus. Fieri namque potest, ut quis Superioritatem territorialem etiam in *alieno* territorio exercendi facultatem sibi quæsitam habeat, ad instar servitutis cujusdam in prædiis constitutæ, per tradita Magnifici Dn. Præsidis in *Diss. de mod. taxandi jurisd. th. 8. p. 29.* ubi & alii adicitantur, quod insolens videri non debet; vid. Dn. Donauer in *Diss. de Jurisd. in territ. alien. per tot. imprimis in c. 2. th. 4. seqq.* adeo ut & hæc ita quæsitæ dici possit *jure proprio* aut *parrimoniali* quod dicunt, alicui competere: ut ut dissentiat Dn. de Lyncker. *d. l. p. 17.* Eâ verò quâ Dn. Hennig. utitur laudem quidem meretur accuratoris cujusdam notæ, quo brevius est concepta, sed ex verbis istis adstrictioribus subobscura aliquantulum reddi videtur, saltem ex iis, prout jacent, non statim cuilibet obvium est, per eam definitionem intelligi superioritatem territorialem in nostro quæ viget Imperio. Neque enim Reipublicæ Romano-Germanicæ neque territoriorum ad eam pertinentium ulla, ne quidem per æquipollens, inibi fit mentio: siquidem & vocabulum, quod adjicitur, *reale*, uti nec superaddita vox *proprium*, id satis evidenter ob oculos ponit, cum & in alia quadam Respublica forsitan & simile quoddam ita sublimè jus inveniri posset, quod vel ipsius laudatissimi Auctoris explicatio verborum, *reale & proprium*, quorum æquivocationem remove opus fuit, innuere videtur. De cætero in eo ferè omnes conveniunt, quod superioritas territorialis definiri debeat per

In eo ferè
omnes con-
veniunt, quod

per potestatem summæ potestatis aut majestatis æmulam, ei analogam, proximam, subordinatam, quæ gradum ordinis satis discernit secus ac putat L. B. de Lynker *d. l. p. 14.* quando subordinata dicitur in *Immediatis Imperii nostri territoriis*, aut quando ei vox immediatè significantius adjungitur, aut potestatem Imperii post Imperatorem summi, vel immediati post Cæsarem regiminis, aut Jus Imperii summo proximi, quæ omnia & singula in idem recidunt, & quænam id generis alia sunt Epitheta, quibus naturam ejus explicatorem reddere & ad vivum repræsentare omnimodo al-laborant. Definiunt alii nonnulli eandem per potestatem *Majestaticam* verè & absolutè talem aut *independentem* Personatus ille Joh. W. Relfensio Heromontanus in *Tr. de Summa Princ. Germ. Pot. c. 3.* Bernh. Köhne in *Diff. de modern. stat. Electa Sacr. Imp. p. 56. seqq.* & novissimè adhuc Dn. Joh. Wilh. Gœbel. Prof. Jur. Helms-tad. de *Juribus Procer. Imp. Majestaticis c. 2. §. 2.* ubi Proceribus Imperii, non tantum quatenus cum Imperatore in comitiis sunt congregati, & tanquam coimperantes & Majestatis Cæsareæ partici-pes ad gubernacula Imperii sedent, sed & quatenus ut singuli & tanquam suorum territoriorum domini atque regentes considerantur, Majestatem absolutè talem asserere & vindicare audent, idque partim authoritatibus partim & rationibus hanc in rem congestis. Quibus alii se opponunt & nec *illas* sufficientes aut rei ipsi convenientes, nec *has* satis concludentes, nec probantes, quod probare debebant, asserunt, adstruentes insuper ex Authoribus hanc in rem conductis potiores si penitus inspiciantur, vix intelligi posse id seriò verbis asserere voluisse, tantum abesse, ut re ipsa id constabilire intendant e. g. Rhetium in *Inst. Jur. Publ. L. 2. t. 1. §. 10.* primis definitionis suæ verbis, ut & alibi passim eandem quidem appellare potestatem summam, sed posterioribus verbis iterum ita temperare, ut facile inde judicari queat, illum summitatem illam, liceat ita loqui, in-telligere saltem in certo statu, certoque gradu talem quæ analo-gum quid summitati indicat, quia ei proxima aut immediatè sub-ordinata, quippe quæ superiorem alium adhuc agnoscit, quod in-nuere videntur ista quæ ibi sequuntur verba, *nisi Restrictio vel Lege publica vel pactis cum subditis appareat* junct. §. 8. præc. ubi expresse quod Status Imperii certo modo Imperatorem & Imperium agno-scant

B 3

fit potestas
summæ po-
testatis
æmula,
&
analogæ
&
proximæ.

An
majestatica
verè & abso-
lutè talis
aut
independens
dici
queat: id
nonnulli as-
serunt.

Quod alii
&
communi-
ter negant.
&
contra-
nitentes
vel
non seriò ita
loqui,
&
sibi ipsis in
scriptis suis
contradi-
cere con-
tendunt.

scant superiores. Nec aliud ferunt iudicium de Coccejo in *Furis publ. Prud. c. 2. §. 7.* sc. illum quidem etiam eandem per summam potestatem definire, sed expressè superadjudicare, quod id intelligi debeat, *salvo Jure Imperii*, illudque ipsum ita explicare, quod summa sit *relativè* & eo in sensu, uti alias dicitur *jus territorii sublimè*. Ad Dn. Vitriar. quoque in *Inst. Fur. Publ. L. 3. t. 15. §. 5.* nimis confidenter provocari, cum hic superioritatem territorialem non definiat per potestatem summam, potiùs verò expressè *ibid. Lit. a.* scribat, esse eam Imperatoriæ Majestati subordinatam: Et in *§. 6. seqq.* ulterius hoc confirmet, & contra eos qui eam simpliciter majestaticam pronunciant, disputet. Nec aliter judicandum esse de pronunciato Mageri *de Adv. arm. c. 6. n. 84.* scribentis, quod Status Imperii respectu subditorum suorum Majestatem habere dicantur, attamen non dissentientis, eos Principem summum aut Imperatorem pro Superiori recognoscere in *d. c. 6. n. 66. 73 & passim*. Reliquis vero qui seriò ita opinari malunt, vel maximè obstare ne-
xum illum plus quam notorium, qui inter territoriorum immediata-
torum Dominos ex una, & inter Imperium & Imperatorem ex altera
parte intercedit, ex terrarum suarum ab imperio descendentium
eoque casu contingente redeuntium feudali recognitione & Imperiali
investitura illos ad fidem & obsequia obstringentem Dn. D. Schwed.
in *Introd. Fur. Publ. Part. Spec. S. 2. c. 10. §. 3.* Idque conspicuum
reddi vel ex sola Juramenti formula, quam exhibet B. Dn. Sam. Stryk.
in *Ex. Fur. Feud. Append. n. 14. §. 99.* Ordnung des Land, Friedens
zu Wormbs de anno 1521. Tit. Handhabung des Land, Friedens
21. §. daraus befehlen Wir allen und jeden obbeschriebenen / Euch
auch hiemit aus Römischer Kayserlicher Macht bey den Eyden und
Pflichten / die Ihr uns von des Reichs wegen insonderheit gethan /
und bey den Gehorsam / den Ihr uns als Römischen Kayser / schul-
dig seyd / auch bey Verlust aller Kayserl. Gnaden / Privilegien und
Rechten / so Ihr von Uns und dem Reich oder sonsten habt. Qua-
lia sane scribi nec solere, nec Jure propitio posse ad eos qui Maje-
state absolutà pollent, judicat Vitriar. *d. l. §. 6. lit. a.* vid. Joh. Guil-
l. Itr. *d. feud. Imp. c. 9. §. 38.* ubi Juramenti à Ducibus Brunswico-
Luneburg. præstare soliti formulam exhibet, cum quibus conveni-
unt quæ rei huic quoque convenienter scribit Dn. de Seckendorff.

Vel
si qui seriò
ita opinari
malint,
iis
rationes va-
rias in con-
trarium op-
ponere sata-
gant.
Quæ
recensentur.

im

im teutschen Fürsten Staat p. 2. c. 2. n. 1. verb. daß dannenhero ein teutscher Fürst d. & n. 2. verb. daß eine Fürstliche Hoheit nicht gar absolut seyn / sondern auf Kayserl. Majestät und das Heil. Reich Thren unterthänigsten Respect habe : quem hanc in rem laudant Dn. Vitriar. d. l. & Excellent. Dn. D. Schweder. d. l. §. 3. & in fin. *ibid.* subjiciens, nec facile ipsos Status id diffiteri, quod & exemplo confirmat Mauritii Landgravii Hassiæ ex vero ita edicentis : *Tria Studia ruinam Imperii procurare : Primum eorum, qui caput imperii nostri absolutum non limitatum exoptant : Secundum eorum, qui libertatem Statuum deprimunt, ut servire quam obedire malint : Tertium eorum, qui dictam Statuum libertatem ita extendunt, ut legibus quibilibet Imperii soluti quam ligati apparere malint* add. quæ late deducit Itter. *de feud. Imp. c. 9. §. 42. & plur. sqq.* In vanum hic quoque laborare contendunt, qui hæc talia saltem ad meras titulorum consuetas formulas atque figuras, aut externi honoris ad Stylum Curia aptatos apparatus referre audent & amant. Ipsæ namque Provocations ad summa Imperii tribunalia, inde emanantes causarum decisiones, commissiones, mandata, Privilegiorum de non appellando, & id genus aliorum Impetrationes, concessiones, querelas de denegata aut protracta justitiâ & ad eas non infrequenter obtentas medelas, & quæ sunt similia alia, quæ per quotidianam ferè experientiam, se dant in conspectum, inde arguentes, hæc esse rerum verè ita se habentium prægnantissima pondera, non vero mera verborum & titulorum involucra. Nec rationes à Dn. Cœbel. *d. l. p. 45.* adductas, partim à præcedentiâ Proceribus nostris præ Rebus publicis indulta vid. Capit. Cæs. Leop. Josephi art. 5. & Car. VI. art. 1. partim à pari cum Regibus dignitate & quæ sint similia, petitas pro Majestate verè & absolute sic dicta Proceribus Imperii securè asserenda, satis stringere, imprimis quoque nec ex titulo illo : **Dei gratia**, quem à longis usque temporibus Principes nostros jure suo usurpasse, in proptulo est, hoc præcisè sequi, quod supponunt, esse eum simpliciter notam imperii absoluti & à nemine nisi à Deo dependentis, vid. hac de re plenius Hert. *de seper. terr. §. 86.* post plures alios Dn. D. Schweder *d. l. §. 4. p. 822. sqq.* Quæ omnia quam erudite & quam speciosè hinc inde disputentur, de eo forte data occasione in conflictu pluribus agendi & differendi

Quæ, quam speciosè disputentur.

copia.

de iis in con-
fictu, reli-
cto cuiuslibet
arbitrio lo-
quendi vel
proprie vel
improprie
Sufficere ve-
ro hic posse
quando
ex vero de-
monstretur
hanc pote-
statem esse
sublime pla-
ne aut su-
pereminens
in territoriis
regendi jus,
utur diver-
sum pro
conditionis
gradu di-
verso,
quod ostend-
unt diversa
qua distin-
guuntur
epitheta aut
praedicata.

copia erit, & relicto cuiuslibet desuper iudicandi pro eo, quo abundat ingenio, liberiori iudicio, & relicta quoque cuiuslibet sua, qua deletur, libertate terminis aut dictionibus utendi aut abutendi, vel in sensu suo proprio vel improprio aut analogo. Hoc tamen exinde certissimum redditur quod ex omnibus iis rectissimè evincere detur, Procere Imperii eo ipso dum dicuntur superioritate territoriali gaudere, praeminere omnino sublimi tali imperii aut regiminis Jure, quod potestatem in regendis territoriis, Provinciis atque ditionibus designat summæ potestati proximam & majestatem veræ majestatis æmulam atque analogam aut immediate subordinatam, quod modo intimavimus, salva tamen semper Imperatoris & imperii Majestate. Quod & ipsi Principes nostri hactenus diffiteri noluerunt, nec diffitebuntur in posterum, quam diu ab Imperii nexu, in hunc usque diem iis non sinistro, se dissolvi non præoptant: quod an satis fausto sydere unquam futurum sit, temporis successus demum edocere poterit vid. Dn. de Lynker *de super. territ. p. 83*. Interim sufficit omnino ex vero ipsis asserere regendi Jus profus sublime aut supereminens in terris suis, quocunque tandem nomine appelliterur vid. quæ scribit Dn. Hert. *d. super. territ. th. 68*. quamvis diversitas quædam in eo appareat, quod pro superiorum eminentiori statu, alio atque alio dignitatis aut conditionis gradu aliter atque aliter insigniri debeat atque soleat, maxime Germanico nostro idiomate, quo quæ Electoribus, Ducibus, Principibus &c. competit communiter & recte vocatur *die Lands Fürstliche Obrigkeit / die Lands Fürstliche Hohe Obrigkeit / quæ Comitibus die Grafl. Hohe Obrigkeit / quæ civitatibus Imperialibus die Stättlich oder Stättisch Hohe Obrigkeit / Bortmäsigkeit / laud. Dn. D. Schweder d. l. §. 5. p. 823. Knipschild de Jur. Civ. Imp. L. 2. C. 5. n. 22. & de Jur. & Priv. Nobil. Immed. L. 3. c. 1. n. 10. & quæ Nobilibus Immediatis asseritur, die Udeliche Lands Obrigkeit Knipschild. de Jur. Civ. Imp. d. l. n. 22. aut in genere die Lands Hohe Obrigkeit / Lands Herrliche Bortmäsigkeit / Ober, Herrlichkeit und Gebieth / Hoh Ober, und Gerechtigkeit / Zwang und Bann &c. vid. Knipschild. de Nob. Lib. d. l. §. 9. textus ex Constit. Imp. pro usitatis talibus appellationibus addicans, quomodo omnibus & singulis, similibusque aliis [qui superioritate territoriali præminent, in generica hac descriptione tribui-*

tribuitur, quæ tamen pro singulorum subjectorum prerogativa & conditione specificum aliud Epitheton proprium sibi suo jure vindicat.

§. VI.

Naturâ terminorum, rerumque sub illa contentarum ita satis ad oculum repræsentatâ, transire nunc debemus ad ipsam definitionem realem præscriptionis superioritatis territorialis acquisitivæ, quæ omnium optimè ita concipi posse videtur, quod sit **modus Superioritatem Territorialem, ejusque Jura, per continuationem quasi possessionis temporis legibus & moribus definiti legitime acquirendi.**

Præscriptio Superioritatis Territorialis acquisitiva definitur.

§. VII.

Dividi potest hæc Præscriptio variè & 1. Ratione Objecti in eam, quâ acquiritur Jus Superioritatis Territorialis conjunctim cum ipso Castro aut territorio, quo usucapto & præscripto & qualitas ea huic inhærens in vicem accessorii & pertinentiarum jure venit insimul præscripta censetur; aut uti alias loquuntur in Concreto consideratæ: & in eam quâ Superioritas territorialis seorsim & in se tantum, & quidem etiam ut qualitas quædam prædii, & jus passivè prædio inhærens spectatur, attamen non aliter ac res quædam per se subsistens & proprio suo Jure abstrahendo à præscriptione prædii, fortean præscribentis jam antea proprii, aut jure domini ad alium pertinentis, & penes eum in posterum quoque ita manentis velut in abstracto considerata acquiritur vid. quæ scripta extant apud Magnif. Dn. Præsid. in Diff. de modo taxandi Jurisd. th. 8. p. 29. cum Knichen, Mantica, Matth. Stephani, Lud. Hugone & aliis ibidem adcitatis.

Dividitur
1.
ratione objecti in eam, quâ acquiritur cum ipso territorio simul.
& eam, quâ seorsim, territorio apud dominum manente, acquiritur.

§. VIII.

2. Ratione causæ constituentis in præscriptionem superioritatis territorialis *titulatam & non titulatam*, sive quod hic nobis idem est, in eam, quæ titulo non ostenso aut non probato non procedit, & eam quæ vel titulum planè non requirit, ut plurimi

2.
Ratione causæ in titulata & non titulata.

C

Docto-

Titulata
quamam di-
catur.

Quæ locum
invenire po-
test, & in
præscriptio-
ne superio-
ritatis in
concreto &
teoriam fa-
ctia.

Doctores loquuntur, vel contenta est titulo saltem præsumpto, quæ, utut de illo titulo nihil constet, tamen ad finem suum decurrit & plenè absolvitur, efficax omninò ad plenissimum suum, qui inde propitio jure sequi potest & debet, effectum: quarum illa evenit in Præscriptione Superioritatis territorialis vel in *Concreto* spectatæ, quando ipsum prædium, caltrum & territorium præscriptione acquiritur insimul & cum eo ipso superioritas territorialis, quæ *passivè & materialiter* territorio, districtui & glebæ inhæret & incubat tanquam nebula supra paludem, aut velut servitus quædam fundo connexa dicitur, post alios Reinking *d. R. S. & E. L. 1. cl. 5. c. 1. n. 7. Ming. de Sup. Territ. th. 9. & ibid. cit. add.* Magnfici Dn. Præsidis *supr. cit. Diss. de mod. tax. Jurisd. th. 8. p. 29. in fin.* tanquam pertinens & accessorium quid territorii acquiritur, ut hic obtineat, quod alias dicitur, cujus est territorium, ejus & regulariter jurisdictionis ei incumbens aut adhærens, Meischner. *1. dec. 7. n. 8.* quo in casu præscriptio 10. inter præsentès & 20. annorum inter absentes sufficere tradunt Matth. Steph. *de Jurisd. l. 1. c. 38. n. 33.* B. Dn. Frommann. *de Condom. territ. th. 14.* vel etiam in *abstracto* spectatæ quando jus superioritatis territorialis citra prædium, quod domini sui tranet, acquiritur, in hujus tanquam alterius territorio exercendum: quo in casu iterum ad instar aliarum rerum incorporalium veluti servitutum, itidem sufficere lapsus temporis vel decennialis vel vicennialis *p. L. fin. in fin. C. d. præscript. long. temp. L. fin. C. de servit. Dd.* statuminant, utique in casu ubi servitutes sint continuæ, secus si sunt discontinuæ, quibus jura territorialia communiter comparantur, indeque & in his præscribendis, ex communi Dd. opinione immemorabile tempus exigunt, vide paulò abhinc & infra adhuc pluribus, idque sive talis præscriptio decurrit adversus Constatus, sive adversus similes alios etiam privatos Thom. Michael. *de Jurisd. th. 63. lit. f. & g.* Dn. L. B. de Lynker. *de Sup. terr. p. 42.* quarum sententia prior quidem analogiæ Juris nostri Romani propius accedere videretur Pauermeister. *de Jurisd. Imp. Rom. L. 1. c. 23. n. 27. seqq.* quamvis secundum communiorem Doctorum sententiam modernis moribus etiam communiùs receptam tempus immemorabile aut secundum nonnullos alios longissimi temporis 30. vel 40. annorum decursus requiratur. Hic tamen id sufficere potest, quod

quod in illa longi falem temporis præscriptione titulo opus sit utroque illo casu, ut & bona fide, eaque probare necesse habeat, qui ejusmodi in Præscriptione suam intentionem fundare discupit, quibus probatis talis præscriptio suum operatur effectum, ita ut etiam superioritas aut jurisdicção illa territorialis possessori vel quasi acquisita sit, utur tempus immemoriale non, sed saltem longum illud tempus effluxerit. Laud. Dn. D. Frommann. *th. 14. in fin.* Contra verò hac quæ non titulata audit sine decursu temporis immemorialis invalida dicitur, eo verò elapso efficax redditur, etiam adversus Imperatorem & Imperium, ita ut per continuationem talis quasi possessionis superioritatis possidenti illi rectè acquisita censeatur, etiam sine titulo, quippe qui in lapsu temporis, cujus nulla in contrarium extat memoria, contineri creditur, cujusque locum implet tanti temporis possessio vel quasi. *c. 4. x. de Præscript. cum & vim constituti L. 3. §. 4. ff. de aqu. quot. consuetudinis & legis L. 1. in fin. cum l. seq. pr. ff. d. aqu. & aqu. plu. arc. privilegii c. 26. §. præterea x. d. V. S. expressæ concessionis etiam à Principe factæ Reinking. de R. S. & E. L. 1. Cl. 5. c. 2. n. 26. seqq. Ming. de Super. Territ. §. 26. B. Dn. Lauterbach. de variet. temp. art. ult. & post immensum Doctorum numerum B. Dn. D. Harprecht. de Præscript. imm. à collect. §. 30. ubi quod & se habeat in vicem Privilegii ex certa scientia à Principe indulti, & tantum possit, quantum Princeps supremus cum causa & ex plenitudine potestatis, hancque sententiam quoad Regalia & alia similia eminentiora jura etiam quoad præscribendam superioritatem territorialem contra Imperatorem & Imperium in nostro Imperio receptissimam esse testatur Rosenthal. de Feud. c. 5. concl. 26. n. 1. seq. Klok. in relat. camer. 72. n. 73. sq. communem hanc opinionem asserens. Alii quod jam intimavimus, longissimo tempore 30. l. 40. annorum sufficere putant ad talium jurium præscriptionem *L. fin. C. de Præscr. long. temp. c. ex literis x. de Fur. Patr. c. cum olim x. d. Præscript. Matth. Steph. de Jurisd. L. 1. c. 38. n. 33. Gentil. Pistor. & alii apud B. D. Maurit. P. 1. conf. 1. n. 9. Longoval. apud Pauermeist. de Jurisd. Imp. L. 1. c. 23. n. 26. in fin. Michael. de Jurisd. concl. 63. lit. b. seq. Henniges de Super. terr. p. 14. §. 20. ubi diversas sententias diversimodè vel longissimum l. plane immemoriale tempus ad præ-**

Non-titula-
ra verò im-
memoriale
tempus re-
quirit.
Etiam sine
titulo.
Rationes
cur ita?

scriptionem superioritatis territorialis requirentium conciliare hoc modo allaborat: ut *cum titulo & bona fide quadraginta annis* hoc jus præscribi possit, immemoriali verò etiam *sine titulo* solà continuæ possessionis & executionis virtute, etsi possidendi habendive principium vitiosum fuerit, veluti violentum. Quæ iterum hîc nobis ostendunt, differentiam inter præscriptionem hujus juris *titularam & titulo carentem*, ita ut *illa* breviori tempore, & vel longo l. longissimo, *hec* verò non nisi latissimè excurrente veluti immemoriali tempore absolvatur: in quo etiam concordant antea allegati Stephan. & Michael. *dd. ll. B. Dn. D. Fromm. de Condom. territ. th. 14. circ. fin.* alique qui insuper distinguunt, an præscriptio decurrat *contra Imperium & Imperatorem*, quam requirere tempus cujus initii memoria non extat per R. I. Aug. d. Anno 1548. §. wenn auch 56. ibi: wann gegen Jhn nicht dargethan werden könnte, daß Er je in Menschen Gedächtnisse 2c. Et §. Hätte aber 59. §. Wann aber innerhalb Menschen Gedächtnen 64. an contra *alium*, quam pro diversitate casuum vel longo l. longissimo tempore contentam esse adstruunt Dn. Donauer. *de Jurisdick. in terr. al. c. 2. th. 40.* Knipschild. *de Nob. l. 3. c. 1. n. 57. & de Jur. Civ. Imp. l. 2. c. 5. n. 53.* L. B. de Lynk. *d. l. p. 42.* Quamvis alii simpliciter immemoriale tempus requirant, ubi superioritas sine territorio acquiritur Dn. D. Schweder *d. S. 2. c. 10. §. 9.* Dn. Hert. *de Super. terr. §. 61.* Brunn. *Conf. 167. n. 2.* ibi: *Es ist unlaugbahr / daß nach gemeiner Meinung der Gelehrten alle Jura und Regalia, so per Privilegium Summi Principis mdgen erhalten / auch durch undenklicher Verjährung / wann sie also beschaffen / daß kein Mensch eines Contrarii Actus sich erinnere / und der Superior, wider welchen die Verjährung läuffet / dessen nicht unwissend / können erworben werden.*

§. IX.

^{3.}
Ahadjuncto
temporis in
eam, quæ
longo,
& quæ
longissimo.

3. Dividitur ex *adjuncto temporis superioritatis territorialis* præscriptio in eam, quæ *longo tempore* 10. vel 20. annis perficitur, quando insimul cum territorio præscribitur, & in eam quæ *longissimo* 30. vel 40. annis absolvitur, quæ sine dubio ex ratione juris valida, utique suis in casibus modo indigatis, judicari debet, ubi

ubi de titulo constat, ubi verò de hoc non constat, res dubia est. Et quamvis alias quoque ex solo longissimi temporis lapsu titulus præsumatur & præsupponatur *L. 8. §. 11. C. d. Præscr. 30. ann. Dn. Lauterb. de variet. temp. art. ult. §. 6. & D. Harp. de Præscript. immun. à Collect. ib. 30. seqq.* ubi imprimis de quadragenaria immunitatis à Collectis præscriptione id verum esse ratione tituli in ea quam maximè præsumti pluribus tum per generalitatem textus *in L. 4. C. d. Præscript. 30. l. 40. ann.* tum per *L. fin. C. de fund. Partim.* ibid. penitiùs explicatam, tum per *c. 4. x. d. Præscript.* adstruit, quæ verior quoque est sententia, quando rationem & analogiam juris sectamur, & denique in eam quæ tempore immemoriali perficitur & absolvitur, & usu ferè communiùs obtinet, quod in specie hoc superioritatis territorialis jus, in se & in abstracto consideratum, non nisi hac immemoriali præscriptione ubi de titulo non constat, acquiratur *B. D. Fromman. d. l. th. 14. concl. fin.* & moderni Doctores *D. Schvveder, Lynker, Hert. & alii supra jam citati* quod extra dubium est, ubi præscriptio contra Imperatorem & Imperium decurrit, in quo omnes communiter consentiunt.

Et denique
in eam, quæ
immemoriali tempo-
re absolvi-
tur.

CAPUT II.

De

Causis hujus Præscriptionis agit.

§. I.

Fundatur hæc superioritatis territorialis perinde ut aliarum rerum aliorumque similium jurium præscriptio in jure & naturali gentium & Civili, eoque quod obtinet tum ex LL. Romanarum tum ex Constitutionum Imperii nostri R. G. principiis. Quod ad illud spectat rectius sentimus cum illis qui statuunt, quod uti ufucapio ita & præscriptio, inprimis quæ est sive longissimi sive plene immemoralis temporis, inter modos dominia aut alia jura acquirendi, omni jure justos referri mereatur. Quamvis enim externa specie præscriptiones aliquid à Jure naturæ alienum continere videantur, imprimis ex hac ratione, quod æquitati naturali omninò adverte-
tur, imprimis ex hac ratione, quod æquitati naturali omninò adverte-

Fundamen-
rum Cau-
samque re-
motam hu-
jus præscri-
pcionis ex
Jure Naturæ
& Gentium
repeti posse
statuitur at-
que firma-
tur.

C 3

setur,

setur, id quod meum est sine facto meo in alium transferri *L. ii. ff. d. R. I. §. 2. ff. d. his qui sui l. al. jur. L. 2. ff. eod.* & alterum cum damno alterius locupletari *L. 14. ff. d. cond. ind. L. 206. ff. d. R. I.* re verà tamen, modò ex circumstantiis suis iustificis prudentius perpensis æstimentur, nihil ejusmodi in se habent, potius verò consentiente, imò distante ratione juris naturalis justæ pronunciari debent, dum sequuntur negligentiam dominorum aut possessorum priorum, & quam ista tum derelictionis præsumptionem inducit, tum amissionis pœnam meretur, insuper publici boni rationem quam maximè sectantur, quæ in eo consistit, ne dominia aliave jura diutius maneant in incerto, & ex ea incertitudine confusiones oriantur non facile exsuperabiles litesque, quam optime fieri possit, præcaveantur vel amputentur *L. fin. ff. pro suo.* Egregiè per more suo hanc in rem Mev. *in Nucl. Jur. N. & G. insp. 6. §. 24. n. 2. & §. 32. n. 4.* Struv. *in S. I. C. Ex. 43. §. 2. & ibid. Mull. in addit. lit. d. Harpprecht. in Comment. ad pr. ff. de Usucap. imprimis n. 40. sqq.* ubi ad contraria respondet & nihil alieni ab æquitate naturali subesse statuminat Dn. Coccej. *d. Præscript. imm. c. 4. n. 2.* ubi præcedentibus & hanc jungit rationem cum iis coincidentem ne possessores perpetuò quasi amittendarum rerum metu convellantur *L. 7. pr. C. d. Præscript. 30. ann.* sed finis sit omnis sollicitudinis & litium periculi add. Magnif. Dn. Præses Fautor pia mente semper colendus *in Posit. Contr. ad L. 2. ff. tit. prior. th. 9.* Et ex hisce rationibus etiam Gentium consensus facilius usum præscriptionum recepit, atque induxit Mev. *d. l. §. 24. n. 2.* ita ut etiam obtineat inter gentes quæ gentes & non tantum inter eos, qui ejusdem Reip. sunt concives, sed etiam inter eos qui eadem Republicâ non comprehenduntur, Jure Naturæ & Gentium saltem gaudentes Grot. *d. ff. B. & P. L. 2. C. 4. §. 1.* ubi Vasquium hoc negantem refutat, adstruens quod, si cum eo statueretur, controversias de Regnis Regnorumque finibus nullo unquam tempore extingui, maximum inde securum sit incommodum, ex quo non tantum multorum animi perturbarentur, & bellorum semina copiosè projicerentur, sed & id ageretur, quod communi Gentium sensui repugnaret. Id quod etiam convalidare allaborat & exemplis variarum Gentium hoc præscriptionis Clypeo identidem se defendere assuetarum, inprimis Hebræarum & Græcarum tam ex sacris quam profanis historiarum monumentis maximè exem-

exemplo Jephthæ Ammonitarum Regi trecentorum annorum possessionem objicientis ex *Judic. c. 11. v. 26. sq.* vid. tn. B. D. Cancell. D. Ofiand. in *Nor. ad Grot. d. l.* quod & ulterius confirmant Ziegler in *nor. ad Grot. d. l. num. 1* Conring. d. *finibus Imperii c. 19.* Hahn. ad *Wesenbec. tit. ff. d. Usucap. n. 9.* & in specie quoque de Principum bonis & juribus tempore legitimo præscribendis Marc. Rhod. d. *præscr. bon. Princ. c. 2. n. 26. sq.* B. Dn. D. Harpprecht. de *præscript. immun. à collect. c. 2. §. 1. sq.* Quod vero ad jus nostrum Civile, quo in Imperio R. G. utimur, attinet, indubium omninò est, quod LL. Romanis præscriptiones tanquam modi dominium aliave jura acquirendi iusti, suam acceperint substantiam & efficaciam plenissimam, quippe quæ eas sibi quasi proprias fecerunt, formâ specificâ iis superinditâ, multisque singularibus tum circa modum tum circa tempus desuper inductis, quo respectu quoque modi dominium ut & alia jura acquirendi Civiles appellantur pr. *J. d. Usucap. L. 3. ff. eod. L. 3. cum sqq. L. 2. §. 1. C. de Præscript. 30. l. 40. ann. L. fin. C. de fund. Patrim. l. 23. cum Arb. sqq. C. d. SS. Eccles. Nov. 121. c. 6.* Cum quibus concordant & Jus Canon. in *C. 1. de præscript. in 6.* in specie quoad præscriptionem immemoriam Constitutiones Imperii, uti constat ex *R. I. Aug. de anno 1548. §. 56. 59. & 64.* non minus & mores moderni etiam in acquirenda per præscriptionem superioritate territoriali, quæ in specie hujus considerationis est objectum, quod patet ex jam supra deductis & infra porro deducendis.

§. II.

Secundum harum LL. normam ut tale Jus territoriale acquiri possit pro *Causa efficiente proxima* requiritur 1. possessio vel quasi, quæ ad omnem usucapionem vel præscriptionem, quâ dominium vel simile aliquod jus acquiritur, sive inchoandam sive consummandam præsupponi debet *L. 25. ff. de Usurp. & Usucap.* eaque 2. ratione finis *Civilis*, quæ conjuncta est cum affectu & animo dominium, ubi scil. agitur de re corporali, aut jus illud quod in rebus incorporalibus loco dominii est, & dominium quamvis non *formaliter*, attamen effectivè talem dicit, acquirendi *L. 55. ff. d. O. & A. L. 13. pr. ff. d. Usurp. & Usucap.* Quemadmodum enim in præscriptione servitutum

Pariter & ex
Jure nostro
Civili.

Eciam ex Ju-
re Canonico
& Constitu-
tionibus Im-
perii, & mo-
ribus mo-
dernis.

Ratione,
causæ effici-
entis proxi-
mæ requiri-
tur.

1.

Possessio vel
quasi eaque.

2.

Civilis con-
juncta cum
ANIMO HUIUS

affectu do-
minium, vel
aliud ali-
quod jus ac-
quirendi.

5.
Titulus &
quidem re-
gulariter
verus, non
putativus.
Datur exce-
ptio: quem
allegans re-
probare re-
nequit in
prescriptione
temporis
longi, non
tantum ubi
cum ipso
territorio;
sed & separa-
tim atque
sola eadem
acquisita
prescribitur.

Non item in
prescriptione
temporis
longissimi,
aut immem-
orialis,

vitutum etiam Civilis possessio requiritur, & civiliter ratione finis quasi possidere dicitur, qui re alterius jure servitutis & quidem servitutis sibi constituta, quæ quamvis non sit in ejus *dominio strictè* sic dicto, tamen in bonis ejus esse censetur, utitur *L. 10. 11. 18. L. fin. ff. serv. quem amitt.* ita & in prescriptione superioritatis territorialis civilis possessio necessaria esse recte dicitur, quæ quis eam exercet ad eum modum, quo eâ utitur tanquam sibi suo jure quæsitâ aut instar domini. 3. Requiritur etiam *titulus*, qui est justa ad dominium aliàs acquirendum habilis causa, & quidem *verè non putativè* interveniens de regula *L. 27. ff. de usuc.* nisi justa excusabilis erroris causa doceri possit, quo casu titulus etiam putativus per exceptionem à regula justam facit possessionem per *L. 11. C. L. 2. ff. §. 15. pro empt.* & qui tali titulo niti vult, eum probare necesse habeat *L. 2. ff. d. Prob. L. 10. C. d. non num. pec.* cum exceptionem usucapionis & prescriptionis allegans eam probare debeat, cum omnibus suis requisitis, inter quæ etiam est titulus Bach. ad *Tr. 2. d. 22. th. 5. lit. H. add. Magnific. Dn. Præses in Collat. Sect. 11. th. 2. p. 22.* quod utique juris est tralatitii & hic quoque applicabilis in *prescript. 10. l. 20. annor.* non tantum, quando superioritas territorialis cum ipso territorio mediante hac prescriptionis specie acquiritur, sed etiam quando sola hæc sine territorio tantquam, separatum, & per se subsistens jus longi temporis prescriptione alicui acquisitum dicitur, siquidem & sic titulum in casu, quando e. gr. à non domino quem dominum esse crediderit, hoc jus in complexu suo emtione, donatione aut simili alio titulo sibi comparaverit, accedente usu & patientia, qua fit quasi traditio *L. 11. §. 1. ff. d. Publ. in rem act. L. fin. ff. de Servit.* perinde ac in aliis jurißibus veluti etiam in servitutibus longi temporis prescriptione quærendis titulo omnino opus est *L. 24. ff. de R. V. L. 4. L. fin. C. d. long. temp. prescr.* quod latius deductum videre licet apud Magnific. Dn. Præsid. in *Disput. de Jure font. th. 9. p. 37. seq.* ubi insimul ad *text. L. 10. pr. ff. si serv. vind.* quem ut plurimum cum magna fiducia dissentientes objicere solent, respondet. Quando verò pro asserenda sibi superioritate territoriali quis opponit, aut allegat prescriptionem *longissimi 30. vel 40. annorum*, aut planè immemorialis temporis, ei sufficit titulus talis saltem *presumptus*, quippe

quippe qui in decursu tanti temporis, maximè ejus initii memoria non extat, intervenisse supponitur atque præsumitur, ita ut sola tanti temporis quasi possessio, & per eam absoluta præscriptionis legitima demonstratio atque probatio sufficiat *L. 2. C. d. Præscript. 30. l. 40. ann.* quæ est communior DD. conclusio in specie quoque quâ superioritatem territorialem ita acquirendam *per supr. all. in C. 1. §. 6. sq.* denique & 4. requiritur etiam *b. fides*, quæ de Jur. Canon. & moribus nostris omni omninò tempore adesse debet & in præscriptionibus longissimi *C. fin. x. d. præscript.* aut immemoralis temporis, imò etiam centenaria, cum enim mala fides easdem corruere faciat, & exceptio malæ fidei post aliquot annorum myriades adhuc competere & opponi posse quasi communi ore dicatur post alios *Fac. Jurid. Tub.* apud B. D. Harpprecht. *in Cons. Tubing. 30. n. 29. sq.* quod tamen ita temperandum, ut procedat saltem *ubi de mala fide aperto constat*, vel in casu, quo contra hîc militantem *b. f.* præsumtionem, quam præscriptio longissimi temporis nedum immemoralis juxta canones in se habet, etiamsi nullus possit allegari titulus, adversarius contrarium & possessionem *m. fide* vel captam vel ad finem perductam probare vult, in quo non impediendus, uti id pluribus jam deductum ap. *Magnif. Dn. Præs. in Collat. S. II. d. th. 2. p. 580. sq.* ubi & auctoritates & præjudicia inveniuntur quorsum remittimus. Et hæc talia quoque in hac materia superioritatis territorialis præscribendæ observanda venire, constat ex eo, quod nullibi, ne hodie quidem excepta deprehendatur, ut & ex communiori DD. calculo, *de quo jam supra.*

CAP. III.

De

Subjcto s. de iis, qui ad superioritatem territorialem præscribendam habiles sunt, & adversus quos præscriptio talis decurrere potest, agit.

§. I.

Ipsum rubrum hoc indigitat, *subjctum* hujus præscriptionis duplex esse, & *activum*, quod præscribit, & *passivum*, quod præscriptionem patitur. Primò nobis agendum de *illo*, deinde de *hoc*. Sub

D

nomi-

in quali
etiam præ-
sumptus ti-
tulus sufficit.

4.
Bona fides,
quæ de Jure
Canonico,
moribus
etiam in
præscriptio-
ne longissi-
mi, imme-
moralis &
centenaria
requiritur,
cum excep-
tio *m. fidei*
semper
competat,
quod limit.
procedere
saltem, ubi
de *m. fide*,
aperto con-
stat, vel ad-
versarius
contrarium
probare
vult.

Subjctura
activa
constituunt

1.
In genere omnes, qui res possessione, vel quasi sibi acquirere possunt.

2.
Hic, quod territorium & jura territorialia civiliter possidere possunt.
Territorium quomodo accipiat, & subiectum superioritatis territorialis constituat.

& quomodo active & formaliter pro ipsa superioritate territoriali, & quomodo passive & materialiter pro ipso terræ spatio cui inhaerent, accipiat.

3.
Qui possident tale territorium,

nomine *subiecti activi* veniunt nobis 1. in genere omnes illi, qui quacunque usucapionis & praescriptionis specie res quasvis praescriptibiles s. corporales s. incorporales sibi acquirere possunt, quales sunt, qui res tales *civiliter* vel *verè* vel *quasi* possidere valent, animum & affectum domini aliusve alterius juris acquirendi habentes, quippe sine quo jura talia non acquiruntur L. 55. ff. d. O. & A. idque indistinctè s. id agant singuli ut singuli, s. collecti in quamdam communitatem aut universitatem, quia & civitates aut universitates civiliter possidere, adeoque usucapere aut praescribere possunt per L. 7. §. 3. ff. ad exhib. L. 2. ff. de A. vel A. P. vid. *supr.* c. 2. §. 2. Deinde

2. & in hac hypothese omnes illi, qui territorium aliquod juraque territorialia civiliter possidere sibi acquirere valent. Territorium enim, quatenus accipitur pro universitate agrorum aut terrarum, jurisdictione munita, immediatis Imperii civibus competente, & jus superioritatis *die Lands-Obrigkeith* ei quippe hodie annexum, involvente, uti post B. Dn. Stryk. de *Jurisd. circumsept.* c. 1. n. 38. rectè definit B. Dn. Fromm. de *Condom. terr.* Cap. 1. §. 3. subiectum superioritatis territorialis commune, quod *materiale* vocant, constituit, in quo ex Legis providentia s. consuetudine hæret perpetuò, radicesque suas agit & mediante demum agro seu territorio, eoque sive integræ alicujus provinciæ, in qua plura sunt oppida, sive unius urbis agrique adjacentis, terminis finiatur, personæ, quæ possidet, competit. Author meditat. ad *Instrum. Pac. Cæs. Svec.* 4. eique adj. *Marrif.* 1. de *super. territ.* §. 13. Ex qua diversa rerum consideratione, diversa illa, quæ apud Jctos & maximè etiam Juris Publici scriptores invenitur vocis territorii acceptio, quæ interdum illud *actiòe* & *formaliter* sumunt, pro ipsa superioritate territoriali *die Lands Hohe Obrigkeit* interdum *passiòe* & *materialiter*, pro terræ spatio hac jurisdictione munito, post alios From. *d.l.* Cap. 6. §. 1. & seq. L. B. de Lynker de *super. terr.* p. 10. quæ illi uti etiam DD. loquuntur, incubat aut inhaeret tanquam nebula paludi, & ceu umbra corpus sequitur, post alios Thom. Michael. de *Jurisd. concl.* 144. Ming. d. *super. terr.* §. 9. B. Dn. Fromm. *d.l.* & 3. omnes illi qui territorium tale possident, quod recipiendo huic juri territoriali aptum est, quale est, quod Imperatori ac imperio immediatè est subiectum, sive, quod post territorialis sui domini potestatem & jurisdictionem nullius

lius superioris agnoscit imperium, quam ipsius solius Imperii. Si enim alius in actibus jurisdictionis concurrere, & contra domini ordinarii mandata decernere, eumque hac ratione in usu juris sui impedire potest, tunc territorium tale sublimis hujus juris propriè sic dicti, capax esse non potest, rectè ita advertente Authore *meditat. ad F. P. d. l. §. 13.* ubi hoc exemplo Principum in Silesia, quorum ditiones agrique, quos ibi possident, non *ἀπερίωτος* post dominorum suorum ordinariam jurisdictionem in imperii recidunt potestatem, sed intermedium Regis Bohemæ in terris illis dominium recognoscunt, pluribus confirmare satagit. add. L. B. de Lynker. *de super. territ. p. 64.* Insuper quoque 4. qui ratione personarum suarum atque conditionis suæ superioritatis hujus capaces existunt, quales propriè loquendo non sunt, nisi Cives imperii bonorum talium immediatorum jure territorii præditorum possessores. Si enim immediati quidem sunt, territorium tamen nullum adhucdum habent, hoc jure actu gaudere non possunt, inter eos verò qui instructi sunt talibus bonis imperio immediatè subjectis, sublimis hujus juris capaces sine dubio omnes, qui sunt *Status Imperii*, strictè & propriè qui dicuntur *Stände des Reichs* referri debent, quod subjectum superioritatis territorialis *proprium*, quod *formale* etiam appellant constituere statuminant laud. Author *meditat. d. l. §. 15.* quippe quibus eminenter & per excellentiam tale jus tribuitur. Unde sua sponte, sequitur in Imperio nostro Electores, Duces, Principes, Comites &c. Jus superioritatis territorialis mediante præscriptione quoque sibi acquirere posse, vid. imprimis *Instrum. Pacis Osnabr. Cas. Svec. art. 8. §. 1.* & latè Ming. *de Super. terr. C. 3. §. 12. seqq.* Non minus & eodem Statuum Jure Civitates quoque Imperii immediatæ atque liberæ, perinde ac illi Imperii Proceres & Potentiores ad hanc præscriptionem admitti debent tanquam superioritatis territorialis quoque capaces *arg. d. art. 8. §. 1.* Quo etiam quam maximè facit declaratio Cæsar. in Comitibus August. ann. 1582. facta, quam recenset Lehmann. in *Chronic. Spirensi L. 4. C. 4.* & ex hoc Dn. Burk. Gotthelf Struv. in *Diss. de Civit. Imp. territ. Claus. §. 43. seqq.* & hæc quæ ipsis competit potestas non solum ex Cæsaris peculiari s. privilegiata concessione, aut solo usu immemoriali, sed cum fundamento in re, & quod conditionem status habent,

D 2

quod recipiendo huiusmodi juri aptum est.

Quod est, quod Imperatori & Imperio immediatè subjectum est.

4.

Qui ratione personarum suarum hujusmodi juris sunt capaces, uti sunt cives Imperii bonorum immediatorum possessores.

Quales sunt præ alijs Status Imperii, quibus tale jus competit per excellentiam.

Veluti Electores &c. Civitates quoque Imperii liberæ & immediatæ.

beant, adeoque propriè & realiter competit, quam & Cives illarum nexu subjectionis omnimoda agnoscunt, quod ipsi rei veritati & praxi notissimæ omnino est conforme, ut & idem propugnat & ab objectionibus nonnullorum vindicat laud. Dn. de Lynker *d. l. p. 65.* ubi insuper & plenè eandem iis competere adstruere non dubitat, & jam ante satis latè textibus & rationibus item autoritatibus adcitatis copiosius deduxerunt Ming. *d. superr. terr. §. 19. & seqq.* Knipsch. *de Fur. Civ. Imp. l. 2. c. 4. n. 7. seqq.* & inter noviores quoque B. Dn. Hert. *d. Super. terr. L. 2. sect. 1. §. 6. seqq.* Magn. Dn. Schweder *in Introd. in Jus Publ. Part. Spec. f. 2. c. 10. §. 11. in fin. & in Diss. d. Pari nexu Civ. Imp. cum Imper. c. 2. §. 7.* Dn. Gottl. Burck. Struv. *in S. F. P. c. 21. §. 32.* & in *Diss. de territ. claus. Civit. Imp. §. 22.* ubi & Dissent. præter Knichen *d. Subl. & Reg. territ. Fur. §. 1. n. 304. seqq.* ut & *Pelit. Apol. n. 25. 120. & 130. seq.* qui præ aliis hac in re occupatus est Tennag. *de proc. decern. cl. 1. c. 10. n. 3.* Gylmann. *Symphor. tom. 3. verb. Civ. Imp.* & Ockel *in Tr. de reg. postar. Fur.* adducit: in specie verò & ex professo Civitatibus Imp. hoc jus territoriale asserit & constabilt Wildvogel *in Diss. de super. territ. Civ. Imper. per tot.* Quæ civitates ergò non sunt immediatæ & liberæ Imp. civitates, sed Municipales aut Provinciales saltem, et si ferè omnia Jura actusque potestatis territorialis exerceant, quia tamen territorium in quo Principes sibi arrogant dominium majus, fideque sibi & subjectione tanquam domino territoriali & hereditario obnoxium, tenent aut possident, idcirco Magistratus ejusmodi Civitatum non jure territorii strictè ita dicti, sed ex speciali privilegio & diuturnæ possessionis jure, ista peragere rectius dicuntur Auth. *Med. ad F. P. in d. Maniff. §. 13. in f.* Anne verò & in genere de Civitatibus, quas vocant *Mixtas*, hac in parte idem statuendum sit, quod modò diximus de civitatibus *Provincialibus* in se merè talibus? Quæstio est valdè anceps. Sunt enim qui negant in Imperio nostro dari Civitates taliter mixtas, quæ partim sunt Imperiales partim Provinciales aut saltem non commodè ita appellari, veluti Referens apud Klock. sub exemplo urbis Brunsvicensis, Engelbrecht. Pauermeister. Rhet. quos in campum eduxit Dn. Hert. *de superr. territ. §. 7.* Sunt qui affirmant Schilter *in Inst. F. P. L. 1.*

Secus si sint
saltem municipales,
aut provinciales.

Anne & civitates, quas vocant mixtas?
quæ partim Imperiales, partim provinciales.
Sunt qui tales dari negant.

c. 23. §. 4. ibi: Mixtas Civitates olim datas verius est, & quos additavit Knipschild *de Jur. & Priv. Civit. Imp. L. 1. c. 3. n. 8. seqq. plur.* quibus ipse calculum suum adjicit & exemplis Civitatis Hamburgensis, Brunswicensis aliarumque, & copiosè adductis argumentis hanc affirmativam suffulcit & convalidat. Et distinguunt eas tripliciter, in *pañitias*, in *exemptias*, & in *privilegiarias*, uti has species producit & explicat Hennig. Bruning. *de var. Univ. Specieb. §. 15.* & post alios pluribus perspicuè Knipschild. *d. l. c. 2. n. 34. in fin. & seqq. add. Dn. Kemmerich. in Introd. ad F. P. L. 4. c. 18. §. 26.* ubi tradit quotupliciter Civitates mixtæ Doctoribus dicantur, & vel ita, ut eo nomine intelligant eas, quæ *immediate* quidem sunt, sed suffragio in Comitibus Imp. carent, vel ratione Jurisdictionis Criminalis aliarumve præstationum vicino sunt obnoxia, vel ita, ut Statibus quidem subditæ sint, sed eximiis gaudeant privilegiis, & illas quidem *Imperialibus*, has vero *municipalibus* Civitatibus rectè accenseri statuit, licet utrumque genus *irregularè* quid contineat, & gradu quodam à cæteris differat, uti observat *Id. d. l. §. 27. Hert. d. l. §. 7. in f.* An verò tales Civitates mixtæ aut irregulares superioritatis territorialis quoque capaces dici queant? & vix est, ut quod potestatis his ipsis quæ in sensu priori ita dicuntur & quatenus Civitatibus Imperialibus aggregatæ reputantur, competere dicitur, superioritatis territorialis nomine iudignum plane censeatur, utut enim nunc & quamdiu res nondum decisa, in *actu exercito* eam non habeant, non sine ratione tamen eandem iis competere dici potest in actu saltem *signato*. Quemadmodum nonnullæ talium civitatum ad Imperiales relatarum, eam experiri debuere sortem, ut illis status quæstio mota fuerit, uti *Brema* à Rege Sueciæ, unde & suffragium ejus aliquantisper suspensum: *Hamburgo* à Rege Daniæ, *Herfordiæ* à Rege Borussia, & *Abbatissa*, *Kemmerich d. l. §. 30. Dn. D. Schweder in Jur. Publ. d. l. §. 14. in pr.* Negandum contra de iis est, quæ in sensu *posteriori* accipiuntur & mediata potius sunt atque municipalibus associandæ quam immediatis ac imperialibus, quæ talis juris in sensu suo stricto participes non sunt, ut ut eximiis aliquibus Juribus utantur: per supra tradita ex *Author Med. F. P. d. l. jungantur* quæ tradit Knipsch. *d. c. 2. n. 38.* ubi quod nota subjectionis eo

Sunt, qui affirmant. & dividunt in *pañitias*, in *exemptias* & in *privilegiarias*. Aliique in cas, quæ sunt quidem immediate, sed suffragio in Comitibus carent, & in eas, quæ ratione jurisdictionis criminalis &c, vicino sunt obnoxia, vel Statibus subditæ at tamen privilegiis eximius ornata, quarum illas Imperialibus, has verò municipalibus accensent, & illæ superioritatis capaces videantur, utut non in actu exercito, in *signato*, dantur exempla. Ha verò non item,

An & Collegiis quibusdam immediatis Canonicorum & Canonissarum superioritas territorialis competat.

Nobilibus Imperii immediatis totum denegari non posse statuitur, quamvis non in sensu adeo eminenti ac certitur in Statibus Imperii.

Cum habeant id juris ex solo immediatatis characteribus, insequentibus sanctionibus Imperii.

modo non eluatur: & Dn. de Lynker. *de super. territ. p. 56. in f.* ubi, quod si daretur immediata Civitas, sessioe & suffragio in Comitibus destituta, non possit dici jus superioritatis territorialis habere, sed jurisdictionem liberam ei similem, cum non statim qualiscunque rei immediatæ possessio, quamvis terræ amplæ fuerit, jus territorii conferat. Unde quoque Collegiis quibusdam Canonicorum & Canonissarum qui quæve immediatè Cæsari & Imperio in Civilibus parent *frey Kayserliche Stiffier*, qualia dicuntur esse Collegium Canonicorum Brusellæ in *Prutheim* & Canonissarum in *Burgscheid* juxta Aquisgranum: Nec non Burggraviis, Generibiorum & Commendatoribus Ordinis Teutonici immediatis imperio parentibus, quæ recenset Magn. Dn. D. Schweder *in Jure Publ. p. 831.* hanc potestatem negat Dn. de Lynker. *d. l. p. 66.* cum hac tamen superadjecta limitatione, nisi cum illo axioma in complexu vel universitate à Cæsare in Feudum concedatur, aut bonis illis superioritas vel effectus ejus tanquam jus reale jam inhæreant *Id. d. p. 66.* add. scripta apud D. Hert. *de Special. R. G. Rebusp. t. 9. & ibid. alleg.* Quod vero attinet *Nobiles Imperii Immediatos*, iis in totum hoc jus denegari suo in sensu non posse, dicere jam antevertimus *supr. §. 2. in fin.* quod & aliquoties jam alibi præcuntibus quoque nostratibus Jctis beatè jam defunctis indigitavimus locis in *d. §. 2.* all. utique tamen non aliter, quod & hic merito repetimus, quam in sensu *demissiori*, aut non ita eminentiori, ac est penes illos, qui Principum & Statuum Imperii strictè sic dictorum nomine veniunt, in quibus competens infimul status qualitas, qua præfulgent, hoc efficit, ut superioritas territorialis de iis per *excellentiã* prædicetur, & pleniori, perfectiori ac eminentiori jure iis tribui debeat, uti etiam hoc exprimit aliquoties jam laud. Author. *Med. ad J. P. Osnab. Cas. Suec. in Mantiff. ad Vol. 4. adject. à prima d. superr. terr. §. 25.* Nobiles quippe Immediati in Franconia, Suevia, & ad tractum Rheni, quicquid potestatis in territoriis aut ditionibus suis habent id ex solo *immediatatis* characterè, & possessione terrarum immediatarum, hisque connexi & propitiis quoque insequentibus tandem sanctionibus impragmaticis, & Rescriptis Cæsareis inhærentis talis juris, successivè hinc inde fortius ad eum modum confirmati, sibi quæsitum habent, quod

quod quidem alii negant, veluti Lampad. Lud. Hugo, Strauch. & Rhetius locis all. apud Hertium in *Diss. d. Special. Rom. Germ. Imp. Rebusp. earumque variis nominibus atque figuris* §. 8. quibus addi merentur Author *Med. F. P.* §. 25. circa. fin. Dn. Lynker in *Diss. de super. terr.* p. 66. Multo majori verò numero alii hunc juris articulum affirmativè decidunt, teste Dn. Hert. *d. l.* & esse hanc communem Doctorum conclusionem asserit, & cumulatim adducit Knipschild. *d. Fur. Civ. Imp. l. 2. c. 5. §. 5. n. 13. & d. Fur. Nob. l. 3. c. 1. §. 1.* qui majorem partem cum aliis pro firmanda hac sua conclusione præter varias rationes etiam textus ex ipsis Imperii nostri constitutionibus eum in finem additare solent, quos melioris notitiæ causa huc referre non abs re esse duximus. Et adducunt non tantum Recessus Imperii eos, in quibus hæc potestas generaliori etiam Nobilibus immediatis non incongruo nomine exprimitur veluti: R. I. de Anno 1548. §. Und als erslich ibi: an Ihren hohen Ort und Gerechtigkeiten. R. I. de Anno 1555. §. Wo auch im Heil. Reich. ibi: oder Herrlichkeiten / oder Gebiethen, & R. I. de Anno 1559. §. Und wiewohl ibi: Hohe Ober- und Gerechtigkeiten ꝛc. Sed & tales Sanctiones, quæ & ratione juris territorialis nobiles immediatos nominatim inferunt & complecti cum aliis volunt: Quo pertinent Capitulationes Cæsareæ noviores, & tum Leopoldina in *art. 3.* ibi: Dazu denen Ständen / sambt erstgedachter Reichs Ritterschafft / Ihre Regalien ꝛc. tum Josephina in *art. 3.* ibi: wie auch andere Fürsten / Prælaten / Grafen / Herren und Stände / sambt der ohnmittelbahren Reichs Ritterschafft / bey Ihren Hoheiten / Geist- und Weltlichen Würden / Nechten / Gerechtigkeiten / Macht und Gewalt ꝛc. verbleiben lassen: & ibid. porro: Und keinen Chur- Fürsten / Fürsten und Stand / die ohnmittelbahre Reichs Ritterschafft mit begriffen / seine Landsassen Ihme mit oder ohne Mittel unterworfenene Unterthanen ꝛc. von Dero Bothmäßigkeit und Jurisdiction &c. &c. Et ad eundem quoque modum in *art. 7.* ubi itidem cæteris Imperii Ordinibus Nobiles immediati conjunguntur, tum etiam Carolina novissima in *art. 1.* ubi ad eundem ferè modum: Demnach die Fürsten / Prælaten / Grafen / Herren und Stände / & in Parenthesi (die unmittelbahre freye Reichs Ritterschafft mit begriffen)

pragmaticis & rescriptis Cæsareis suffulto quod quidem nulli negant. Plerique tamen & multo majori numero adduunt. Per rationes & textus. & non tantum per Recessus Imperii generaliori nomine, etiam nobilibus immediatis non incongruo utentes. sed & tales sanctiones, quæ nominatim & hos, quæ hoc ipsam jus exprimit. Videlicet Capitulationes Cæsareas noviores Leopoldin. Joseph. & novissimam Carolinam.

Et & per experientiam, & Auctoritates per probationem & à priori & à posteriori id firmare fatigantes.

fen) bey Ihren Hoheiten / Macht und Gewalt ic. & rursus: Wir sollen und wollen auch Chur- Fürsten / Fürsten und Stände / iterum in Parenthesi (die unmittelbare Freye Reichs Ritterschafft mit eingeschlossen) Ihre Regalien, Obrigkeiten ic. Et hanc sententiam vi horum textuum & imprimis per *art. 3. in Capit. Leop.* ut & per ipsam experientiam, quâ constat Nobiles Imper. immediatos in territoriis suis non minus ac Status jura territorialia exercere egregiè confirmari adnotat B. Dn. Maurit. quondam heic loci Prof. Jur. Ord. & deinde Assessor Camerae Imp. *in not. suis ad Capit. Augustis. Imper. Leop. ad d. art. 3. verb. darinn den Ständen* / quæ est probatio & à priori, & à posteriori seu ab effectu petita, cui posteriori probationi quoque hac in re multum tribuunt DD. quod latè quidem patet ex traditis Knipschild. *d. Jur. Nobil. d. l. aliorumque & brevibus Dn. Hert. d. l. §. 8. in fin.* scribens, morales res non melius, quam ex operationibus cognosci posse, inde & ulterius per Capitulationes illas jura quædam superipiritatis territorialis eximia Nobilibus immediatis perinde ac cæteris regionum dominis competentia singularitè confirmata esse ostendit, veluti per *art. 22. Jus confirmandi p. art. 39. Jus legatos mittendi & per Instrumentum Pacis ejusque art. 5. §. 27. Jus Sacrorum & quænam sint alia plura jura, quibus æque liberè ac alii, qui caractere Status insuper radiant, fruuntur, de quibus vid Knipschild. modo all. loco L. 3. c. 2. §. 3. n. 21. sqq.* pro quibus ulterius constabiliendis inter recentiores supr. §. 2. jam all. Joh. Laur. Schmidt in Diss. Inaug. Altorf. Anno 1708. *de super. terr. Nob. imp. immed.* habita, uti per tot. ex professio & jura talia iisdem competere adstruit, quæ dissentientes ipsi ad superioritatem territor. referunt *in §. 8.* ita in specie adhuc prioribus textibus superadjicit rescriptum Cæsar. ab Imperator. Augustiss. Leopoldo Anno 1698. Nobilitati immediatæ Suevicæ imperitum, die **Handwercks Zünfte** concernens, in quo tantùm non expressè etiam sub nomine superioritatis territor. **oder der Lands Obrigkeit** / id juris de quo certabatur iisdem quoque indultum legitur, ibi: **Als verordnen Wir / sehen / statuiren / erkennen und befehlen / aus Kayserl. höchstvollkommener Macht / rechttem Wissen / zeitlichem Rath und Gutbefinden / daß ic. der Gewalt Handwerker auffzurichten / aus der Ritterschafft und dero Mitgliedern Immediatq. privativen Erbsul.**

huldigung der Unterthanen und daraus sich ergebenden Lands-
 Obrigkeit fundiret werden soll. Quibus ita comparatis, vix est,
 ut hac in parte non adducamur in eam sententiam, parum hęc inter-
 esse videri tam ex una quam ex altera parte, an superioritas territori-
 alis immediatæ isti nobilitati negetur an concedatur, cum Principi-
 bus & Statibus eminentius hoc conditionis axioma factum tectum
 ubique seruetur, Nobilibus Immediatis vero etiam suum in sensu
 remissiori relinquatur, & cum ferè per omnes partes jura territoria-
 lia libere, etiam jure suo exercere propitiis legibus possint, actuque
 exercent teste experientia, in iisque turbari non debeant, tota res
 ferè in logomachiam quandam hoc quidem tempore abire videtur,
 cum non tam de re ipsa, quam potius de voce disputatio vertatur &
 in effectu in idem ferme recidat, an sub caractere Superioritatis ter-
 ritor. in sensu illo remissiori, an sub caractere Regalium iisdem id
 potestatis tribuatur, dum & in sanctionibus modò productis, ubi de
 Superioritate territor. agitur, aliquando etiam in personis Principum
 cæterorumque Statuum, eadem voce *Regalium* exprimitur, quamvis
 de cætero utique magna differentia sit & maneat inter Superioritatem
 territor. & inter Regalia, vid. præ aliis B. Dn. Fromm. *de condom.*
territ. c. 3. §. 3. ubi plures catervatim adducit. Dn. Schwendendorff.
de acquis. Regal. c. 3. per tot. & Hert. *de super. territ. §. 8. in fin.* ubi
 quod laxior utique sit vox Regalium quam jurium super. territor. &
 licet Jura Superioritatis rectè nuncupentur regalia, non tamen retro
 regalia cuncta sint jura superior. territor. & in eod. §. 8. in pr. pag. 195.
 ibi quod *superioritas territorialis* considerari possit tanquam totum
 potestativum seu universale, Regalia vero tanquam partes, quæ toti
 illi innexæ sint: & quod aliquando regalia alicui competere possint,
 cui tamen non competit superioritas territorialis post plur. all. Knip-
 schild *de Jur. Civ. Imp. L. 1. c. 12. n. 124.* ubi quod & aliquando medi-
 atati Vasalli salva aliorum statuum in illos manente Superioritatem
 territoriali exercere ea queant Dn. Wildvog. *de super. territ. Civ. Imp.*
 §. 20. Dn. de Lynker *de super. territ. pag. 73.* & passim. Prædicti
 ergo Imp. Status & Immediati bona talia immediata possidentes, cum
 superioritatis territor. in se capaces sint, ex modò deductis & infra
 deducendis sua sponte sequi videtur, eos etiam omni dubio procul
 per præscriptionem sibi eandem acquirere posse, modò adsint requi-

E

sita

Ex quibus
 colligitur
 parum in-
 teresse, an
 hoc superior-
 itatis terri-
 torialis jus
 Nobilibus
 immediatis
 negetur,
 an conceda-
 tur in sensu
 isto remis-
 siori, cum
 actu illud
 exercent,
 ut exinde
 tota illa di-
 sputatio fet-
 mē in logo-
 machiam
 abeat, & in
 idem ferè
 hoc modo
 recidat, ista
 jura an exer-
 ceant sub
 idea super-
 ioritatis
 territorialis
 ejusmodi, an
 regalium.
 quamvis
 alias mul-
 tum inter se
 differant
 superioritas
 territorialis
 & Regalia.

Hæc quomodo differant?

De mediatis Nobilibus sive alterius conditionis Landsassii qui vocantur, contra statuitur, eas qua tales in & per se superioritatis territorialis capaces non esse;

et si jurisdictionem mixtum & merum imperium habeant.

Anne vero si in possessionem terrarum immediatarum venerint, præscriptione sibi tale jus acquirere possint?

Et distinguunt nonnulli possessores qua territorium concedentis, non qua Imperium ipsum; nec vi Juris in re s. ut

sita ad ejusmodi præscriptionem necessaria, de quibus infra in loco de Forma, c. 5. junct. præc. c. 2. Quibus contradistinguuntur Nobiles vel cujuscunque conditionis alii mediati, Landsassii aut Landsassen / qui vocari solent, qui ratione suarum personarum, & ratione bonorum suorum domino territorii ejusque superioritati territoriali sunt subjecti vid. Ming. de super. territ. concl. 65. & ibid. alleg. Pauermeist. de Jurisd. l. 2. c. 8. n. 111. sq. Vitriar. Jur. Publ. Inst. l. 1. tit. 22. per tot. Knipschild. de Jur. Nob. l. 3. c. 2. §. 34. seqq. qui quatenus tales sunt, & immediata bona non possident, in & per se superioritatis territorialis capaces non existunt, etsi Jurisdictionem, merum & mixtum imperium habeant, quæ sine superioritate territoriali consistere possunt, & separationem admittunt ab illa, quæ dicitur Lands Fürstliche oder Hohe Lands Obrigkeit / Reinking. de Reg. Sec. & Eccl. L. 1. cl. 5. c. 3. n. 9. Ming. d. l. n. 49. Tales mediati vero quamvis in se & ratione conditionis suæ compotes talis juris territorialis non sint, attamen si forte in possessionem terrarum immediatarum, quibus jus superioritatis territorialis cohaeret, venerint, an mediante præscriptione tandem tale jus sibi acquirere possint? discussione non indigna est quaestio, L. B. de Lynker in Diss. de sup. terr. p. 67. post Knichen, Rosenthal c. 8. de Feud. concl. 8. distinguit statuminans, mediatum talem possidere & exercere superioritatem posse, quæ territorium concedentis, non verò quæ imperium ipsum, adeoque non vi juris in re, seu ut Statum (nec jus proprium, licet jure proprio) verum ex conventionem & Privilegio: idque confirmare intendit exemplo simili alicujus mediati, vel immediati non Statum, qui constatum ejusque jura possidere potest tanquam ein Einwohner der Graffschafft / & imo Statum alicubi sustinere in Circulo, nec tamen inde superioritatem habet, licet annexa fuerit antea regi- oni illi dignitas Comitum & Imperii Status; Secus in Comitum Statu Imperii, qui Comitatum suum in Feudum Principi offert, & eundem ab illo recipit, qui superioritate etiam in posterum gaudet, quam antea tenuit, & cujus capax fuerat. Et potest omnino hæc distinctio admitti in superioritate tali, quæ indicium est characteris Status & quando intelligitur in sensu eminentiori talis, & ex illa plurimum DD. hypothefi, quod qualitas Status, die Reichs- Standschafft sit superioritatis territorialis conditio sine qua non Id. Dn. de Lynker d. l.

pag.

pag. 16. cum ex concessione talium terrarum mediato facta ab im- mediato, concedens quidem sibi, non vero Imperatori aut Imperio cuius est aliquem recipere in numerum Statuum Imp. propriè talium præjudicare possit. Verum cum superioritas territorialis etiam in *immediatis caractere*, gradu quidem aliquo inferiori, ad eum, quo paulo abhinc jam indigitavimus, modum se fundet, abstrahendo à receptione in Statuum Imp. ordinem, non nisi ab Imperatore & Imp. faciendâ, hæctenus non subsistimus, & mediato Imp. civi, in talium bonorum immediatorum possessionem modo legitimo qui venit, eamque rite rectèque continuavit, id tribuere, ut perinde ac alii superioritatis illius non incapaces, id juris in possessis istis bonis successu temporis mediante præscriptione sibi acquirere valeat, præsuppositis omninò præsupponendis & observatis observandis, de quibus uti jam supra ita & inferius suo loco pluribus.

§. II.

Nunc *secundo* loco nobis agendum est de *subjecto passivo*, sive de iis, adversus quos hujusmodi præscriptio locum habere potest. Et sunt 1. *in genere* omnes illi, qui alienandi facultate pollent, cum enim præscriptio species quædam sit alienationis *L. 28. ff. de V. S. L. 20. ff. de Serv. L. 1. §. fin. ff. de aqu. plu. recte* infertur, quod qui alienare non valent, contra eos quoque regulariter non possit currere aut operari præscriptio. Unde adversus eos qui adhuc in ætate pupillari aut impuberes existunt, nulla potest durante eâ ætate quoad eorumdem res currere præscriptio *L. 48. ff. de A. R. D. L. 2. §. 15. L. 7. §. 1. ff. de Procur. L. 24. ff. d. dol. exc.* adeo ut nec incipere contra illos possit, nec cæpta contra defunctum adversus eosdem continuari *Wesemb. ad rit. de Usurp. & Usuc. n. 14.* Hieronym. *Treutl. P. 2. d. 22. th. 3. lit. g. & ibid.* Bachov. etiam si præscriptio longi temporis intervenisse dicatur *L. 3. C. Quib. non obj. long. temp. præsc. vel etiam longissimi planè temporis L. 3. C. de Præscript. 30. l. 40. ann.* Nec aliud statuendum de iis, qui *minores* adhuc sunt, qui pubertatem quidem, sed non majorenitatem complevere, nam nec contra hos præscriptio longi temporis decurrit *per. dd. ll.* & quia nec hi sine Curatoribus suis alienare quid possunt. Et quamvis non desint, qui in casu illo, ubi contra defunctum majorem præscriptio inchoata, eam con-

statum; sed ex conventionem & privilegio. Hanc distinctionem admitti posse, quâ superioritatem in caractere statuisse fundunt. Non ita quâ superioritatem in caractere statum se fundantem.

Subjectum passivum constituunt illi, adversus quos præscriptio locum habet. uti sunt 1. Illi qui alienare possunt. unde adversus eos, qui alienandi facultate non gaudent, præscriptio non currit e. gr. non adversus pupillos.

Nec ad-
versus mino-
rennes.

tinuari contra minorem, salvo tamen remedio restitutionis in inter-
grum statuunt, in quorum numero sunt Treutl. *ad tit. de Usuc. th. 3.*
Wesemb. *ibid. n. 14.* Gilken. *de præscr. p. 3. c. 1. n. 63.* Gebhard. *c. 2.*
§. 2. n. 16. Brumm. *ad. d. l. 3. C. quib. non obj. long. temp. præscript. &*
hanc communem prope esse sententiam testatur Struv. *in S. I. C. ad*

Aded ut nec
cepta con-
tra defun-
ctum majo-
rem, contra
minorem
continetur.

tit. de Usucap. th. 10. Mull. *in addit. ibid. lit. k.* Veriorem tamen ju-
dicamus sententiam aliorum existimantium, præscriptionem illam
longi temporis ceptam intra ætatem successoris minorennis adhuc
minorem non currere *per modo cit. L. 3.* ubi in genere dicitur, id
temporis quod in minore ætate transmissum est non imputari longi
temporis præscriptioni: & quia ratio quæ in temporalibus præscrip-
tionibus & usucapionibus, quibus hodie æquiparantur longi tem-
poris præscriptiones *L. un. C. d. usuc. transf.* obtinet, in eo maxime
se fundans, quod LL. nostræ melius esse judicaverint, jura illorum
intacta servare, quam post vulneratam causam remedium quaerere
L. f. C. in quib. caus. rest. in int. non est necess. & hanc sententiam non
tantum propugnat sed & secundum eam in Cam. Imper. aliquoties
pronuntiatum esse se meminisse testatur B. Dn. Lauterb. *in Colleg.*

Nec adver-
sus furiosos.

Theor. Pract. ad. Tit. de Usuc. §. 24. Et uti pupillis & minoribus
præscriptio non currit, ita nec furiosis, quippe qui non intelligunt
quid agunt §. 8. *I. de Inur. Strip.* cum mente & animo destituantur,

Nec adver-
sus prodigos
juridice ta-
les.

& velle non possint *L. 40. ff. de R. I. L. pen. ff. de Fur. Codic.* nec
currit quoque prodigis juridice talibus, quippe qui pupillis & mino-
ribus & furiosis quoad bonorum suorum dispensationem & aliena-
tionem æquiparantur *d. L. 40. ff. d. R. I.* qui propterea quoque contra
præscriptionem speciali lege muniti sunt Gilken. *d. l. c. 1.* quo
in numero & alii reperiuntur, de quibus vid. Struv. *d. th. 10. &*
ibid. Mull. *in add. Dn. Lauterbach. d. l. §. 24. & 25.* ad quos rem-
mittimus, cum sufficiat illos exempli loco pro explicando hoc articulo
hactenus adduxisse. 2. *in specie* & ratione hujus præscriptionis,

z.
Qui sunt do-
mini, aut si-
mili alio
jure posses-
siones bono-
rum imme-
diatorum,

de qua hic agimus, omnes illi, qui sunt domini aut ex alio quo-
dam simili jure possessores immediatorum bonorum aut territorio-
rum juriumque hisce inhaerentium territorialium, in alterius possessio-
nem L. quasi à non domino ex justo titulo translatorum, veris ter-
riteriorum aut jurium ipsorum dominis acquiescentibus, eaque ibi-
dem exercere patientibus diurnam scil. scientiâ & patientiâ, quod
vocat,

vocant, dem wiedrigen Theil selbst eine possession & per consequens acquisitionem zueignen post Brunn. *Conf.* 167. n. 4. B. Dn. Fromm. de Condom. terr. §. 14 qui propterea tales sunt, adversus quos ceteris paribus præscriptio superioritatis territorialis decurrere summumque operari potest effectum, sive una cum ipso territorio & mediante hujus à non domino facta translatione, legitime in possessionem venerit, sive seorsim à castro ad eum modum quasi possessa aut exercita fuerit: de quo mox pluribus.

juriumque territorialium.

CAPUT IV.

tractat de Objecto, sive de iis rebus, quæ per hanc Præscriptionem acquiri possunt.

§. 1.

Objectum hujus Præscriptionis acquisitivæ constituit omninò superioritas territorialis, prout à nobis est descripta supra in C. 1. §. 2. §. 5. & seqq. Acquiri vero hæc mediante præscriptione potest dupliciter, & vel una cum ipso castro aut territorio, cui coheret, vel prout seorsim spectatur per se subsistens, & esse suum habens ad instar aliarum rerum incorporalium aut jurium qualiter se habentium, separatim quoque in alium quæ derivari potest, prædio aut territorio ipso penes dominum manente: uti id demonstratum legitur apud Magnific. Dn. Præsid. in Tr. de mod. & Fur. taxand. Jurisd. p. 1. §. 8. n. 12. sqq. Et illo quidem modo, quando consideratur in Concreto cum ipso territorio, & ad hoc se habet per modum qualitatis alicujus innexæ, accessorii, aut pertinentiarum, acquiritur mediante possessione, ratione modi naturali, & ratione finis Civili, territorii eà qualitate eoque jure instructi, à non domino in alium ex justa causa translati, & hæcenus per tempus legibus aut moribus definitum continuò possessi: per quam uti ipsum territorium acquiritur, ita & jurisdictio sive superioritas territorialis illi inhabitans atque inhærens insimul acquiritur. Quemadmodum enim in genere territorio expressa domini voluntate quocunque legitimo modo alienato, e. g. vendito, vendita

Præscriptio- nis hujus objectam est superioritas territorialis, præscriptibilis vel cum ipso territorio, vel, seorsim spectata & per se considerata ad instar aliorum jurium. Et illo modo acquiritur, med. territ. possessione quæ modum naturali, quæ finem civili, quo modo una cum

E 3

quo-

territorio
acquisito &
superioritas
tanquam
connexa
quædam
qualitas in-
finitæ acqui-
ritur.

Perinde ac in
casu territ.
expressâ vo-
luntate alié-
nati, terri-
torialia
quoque jura
translata
dici debent.
Aut in casu
territorii ab
Imperatore
concessi &
jurisdictio
simul con-
cessa intelli-
gitur.

Altero verò
modo ubi
quidem
etiam ut
qualitas ter-
ritorio pas-
sivè inha-
rens, attam-
& tan-
quam jus
per se subsi-
stens confi-
deratur, utri
alteri iusto
titulo modo-
que expresse
ad in-
star cujus-

quoque aut translata censentur jura, jurisdictionalia aliaque similia illi connexa aut superindita *arg. L. 20. §. 1. ff. Si serv. vind. L. 23. §. 2. & 3. ff. de S. P. R. post plures adicitas Mantic. d. tac. & amb. conv. l. 4. t. 14. n. 8. & seq. plur. Finkelthuf. d. Jur. Patr. c. 5. n. 11. seq. post. Rosenthal. de Feud. c. 1. concl. 6. Fichard. L. 2. conf. 20. n. 7. B. Dn. Mev. P. 2. d. 314. n. 2. ubi quod moribus Germaniæ hæc res dubium non habeat B. Dn. Stryk. in Us. M. ff. de A. E. V. §. 10. circ. fin. B. Dn. Lauterbach. in Coll. Theor. Pract. ad. d. t. §. 28. Quemadmodum etiam in specie territorio ab Imperatore concessio Imperii Statibus aliisque Immediatis, eo ipso Jurisdictione simul concessa intelligitur per Cap. Leopold. art. 3. ibi: Und zum dritten sollen und wollen wir die Deutsche Nation, das Heil. Römische Reich, die Chur, Fürsten &c. wie auch andere Fürsten / Prälaten / Grafen / Herren und Stände / sambt der unmittelbaren freyen Reichs-Ritterschafft / bey Ihren Hoheiten &c. ohne unsern Eintrag und Hinderung &c. ohne Weigerung bestätigen &c. laud. Lauterbach. d. l. ita etiam merito statuendum territorio tali cum quo coherent illa jura territorialia per legitimam præscriptionem acquisito, insimul & jurisdictionem superioritatemque territorialem eodem modo acquisitam censi, quod moribus nostris extra dubium esse asseverat Lauterb. d. l. ad tit. de Jurisd. §. 44. Altero vero modo ubi superioritas territorialis quidem etiam ut qualitas quædam castri sive territorii, passivè illi inhaerens, attamen tanquam jus per se subsistens proprio suo jure seorsim consideratur, & quatenus alteri separatim acquiri potest, territorio manente penes dominum, quam in rem videantur tradita Knichen. d. sublim. & reg. terr. jur. c. 4. n. 11. seqq. Mantic. d. l. n. 19. Matth. Stephan. de Jurisd. l. 2. P. 1. c. 2. n. 196. seq. Uti alteri iusto titulo modoque concedi & acquiri potest, ad instar servitutis cujusdam prædialis in fundo alieno constitutæ, ita ut confessoria actione utili ex mente vindicari possit post Mynsing. Lauterbach. Magn. Dn. Præses Fautor atque Patronus maximopere colendus in d. Tr. p. 1. §. 8. n. 13. seq. ita eandem etiam & in hoc sensu præscriptione acquiri posse, non est quod ambigamus. Uti enim aliis in genere extra pugnam est, jurisdictiones esse præscriptibiles, quæ communis est Doctorum sententia, teste Schurf. Cent. 1. Conf. 86.*

n. 2. & ex Mynsing. Harprecht. Fritsch. Everhardo scribit B. Dn. Frommann. *de Condom. territ. C. 4. §. 14.* ita quoque & ipsum jus superioritatis territorialis ex communi sententia præscribi potest, post Car. v. Hagen, Knich. Stephan. Reinking. laud. modò Dn. Frommann. *d. l.* provocans quoque in specie ad Brunnemann. *Conf. 167. n. 2.* graphicè hanc in rem scribentem, cujus verba suprà jam recensuimus. Constabiliunt quoque hoc ipsum omnes illi & ex anterioribus & ex novioribus scriptoribus, qui superioritatem territorialem præscriptione acquiri posse simpliciter & indistinctè docent tum *in genere* Principibus & Statibus Imperii post plur. alios Ming. *d. super. territ. cap. 1. §. 26.* & ab hoc citati Ant. Coler. *d. Fur. Imp. Germ. sect. 3.* Thom. Michael. *de Jurisd. concl. 62. lit. f.* & g. Hert. *d. super. territ. §. 59.* Author *Medit. ad Instr. Pac. Cas. Succ. 4. in mant. 1. ad spec. 4. §. 29.* B. Dn. de Lynker. *de super. territ. p. 42. seqq.* Magn. Dn. D. Schweder. *in Fur. Publ. Part. Spec. S. 2. §. 9.* Dn. Kemmerich. *l. 7. c. 14. §. 5.* tum & in specie ratione Comitum Imperii Bœckler. *de super. territ. Comitum Imperii c. 3. p. 36. seq.* ratione Civitatum Imperialium Knipschild. *de Fure Civ. Imp. l. 2. c. 5. n. 46. seq. & n. 52.* alios quamplurimos adducens, Dn. Wildvogel. *in Diss. de super. territ. Civ. Imp. §. 39.* ratione Nobilium Imp. immediatorum Knipschild. *de Fur. Nobil. l. 3. c. 1. n. 36. seqq.* per plures Authoritates Joh. Laur. Schmidt. *de sup. territ. Nob. Imp. Immed. §. 11.* Acquiritur autem per præscriptionem superioritas territorialis *in toto suo complexu* & velut juris quaedam universitas aut totum aliquod potestativum, ex partibus suis potentialibus sive juribus eò pertinentibus diversis constans, in concreto cum ipso territorio, cui talis superioritas cohereret, uno quasi actu, præscriptionem utramque qui involvit, præscriptionem superioritatis præscriptioni territorii innexà. Superioritatem hoc modo qui sibi acquisivit, ea ipsà uti potest liberè & plenè suo jure per partes omnes, ex quibus ea est concreta. Hinc potest omninò à subditis suis homagium exigere, Leges, Ordinationes, Statuta Provincialia condere, publicare mandata, edicta, rescripta edere, affigere, Privilegia territorialia confirmare, Conventus & Comitia Provincialia habere, rationes à Civitatibus Universitatibus exigere, Orphanotrophia, Nosocomia &c. instituire, Dicaasteria erigere,

dam servituti concedi, ita & præscriptione acquiri potest.

Et uti jurisdictiones sunt præscriptibiles. Ita & jus superioritatis territorialis præscribi posse dubium non est.

Quæ est communis Doctorum sententia.

Qui id statunt, tum in genere.

Tum in specie.

Acquiritur superioritas territorialis in toto suo complexu, cum ipso territorio uno quasi actu.

Superioritate tali gaudent, quos exercere actus possit.

erigere, Archivum habere, Jurisdictionem Civilem & Criminalem exercere, Appellationes recipere, Privilegia singulis concedere, aggrariare, dispensare, relaxare à juramentis, famam restituere, Collegia opificum aliaque confirmare, Jus belli, sequelæ lustrationis, pæcis pangendæ, fœderum, legationum, fisci & quæ sunt infinita ferè alia jura superioritatis territorialis propria tum eminentia sive majora tum quæ emolumenti esse sive minora dicuntur, exercere, quæ copiosissimè relata extant apud Dn. de Lynker. *in Tr. de super. territ. pag. 25. sq.* & magnam partem penitus quoque examinata reperiuntur ap. Hert. *de jur. super. terr. §. 10. in f. §. 11. & sq. usque ad 57.* laud. Dn. D. Schweder *d. l. c. 11.* B. Dn. D. Fromm. *de Condom. territ. c. 6. §. 7. usque ad fin.* qui videri possunt, quæ omnia hic repetere & excutere nimis longum foret, in super à scopo nostro nimium quantum abiret. Hoc tamen monendum nobis est, hanc potestatem & superioritatem territorialem, tanquam totum, quod diximus potestativum, non desinere esse tale, etiamsi una fortè vel altera pars desit, per privilegium, per pactum, aut per præscriptionem quasi abscissa, aliique, exemplo Juris conducenti per territoria Mogunti aliorumque Landgravio Hassiæ aliisve alibi competentis, quæ sita. Tum n. integritati totius quidem aliquid decedit, complexus superioritatis territorialis aliquibus illis potentis destitutæ propterea tamen nullatenus deficit, sed in reliquis partibus potentialibus perdurat, & universum quid non minus ac si omnes potentis nexu adessent indivulso, repræsentat Schmidt *in d. Diss. d. sup. terr. Nob. Imp. imm. §. 2.* jung. B. Dn. D. Fromm. *d. l. c. 6. §. 2.* Nec interest hæc potestas an passivè inhæreat castro aut territorio *amplo*, an *parvo* & cum hujusmodi territorio transferatur aut alicui acquiratur: post alios laud. From. *d. l. c. 1. §. 5. in fin.* Dn. de Lynker *de sup. territ. p. 18.* Eandem n. utriusque potestatem, eandem superioritatem per totum illum districtum, perque totum illud territorium quantumcunque etiam sit innexam esse statuendum est. Licet n. Regis alicujus ditio unius saltem scopuli terminis finiatur, uti de regno Ulyssis refert Horatius, vel nidi instar, uti Cicero, æque tamen summa Majestate & Potestate gaudere potest, qua potentissimus Monarcha, si non *extensivè* tamen *intensivè*, Nolden. *de Statu Nobil. c. 10. n. 54.* Neque enim summa pote-

Superioritas territorialis tanquam totum aliquid potestativum non desinit tale esse, etiamsi una alterave pars desit. Integritati quidem cum aliquid decedit, complexus tamen inde non deficit. Nec interest, territor. an cohareat amplo, an parvo. Eadem utriusque superioritas innexa est. Quod confirmatur exemplis,

potestas vel Regia Majestas divitiis, nec locorum spatio, neque numerosa Provinciarum multitudine definienda est; Sicuti Elephas non magis animal, quam formica Bodin. *de Republ. l. 1. c. 2. p. 15.* Knipschild. *d. Jur. Civ. Imp. l. 1. c. 2. n. 48.* cum majus & minus non variant speciem, nec speciem constituent diversam, forma siquidem dat esse rei, non quantitas, post plur. all. Knipschild. *d. l. n. 45. sqq.* ubi etiam hoc illustrat exemplis Imperialium Civitatum, quarum altera major, amplior, ditior, potentior, altera vero minor pauperior viribusque multo inferior, recteque decidit, inter eas nullam esse qua dignitatem differentiam, cum omnes & singulæ immediatæ subjectionis jure ab Imperatore & Imperio saltem dependente gaudeant, alterius potestati nullatenus obnoxia, indeque superioritatis prerogativa in suis territoriis s. amplis s. parvis, sive in subditos suos numerosiores, sive pauciores prædita & exornata reperiantur, id quod egregiè confirmant ea quæ ex Ertel. *in seinem neu eröffneten Schau-Platz der Lands. Fürstl. Oberbottmäßigkeit p. 7. sq.* in scenam producit Magnif. Dn. Præses *in Tr. de Mod. & Jur. tax. Jurisd. p. 1. §. 2. n. 2.* his verbis: *Es ist absonderlich zu mercken / daß man oftmahls von dem kleinsten Ländlein sagen könne / daß es ein territorium (mithin auch in hoc superioritatem territorialem in complexu suo aut in universum) habe: Sintemahlen eine Stadt oder Reich nicht eben in breiten Gründen oder Böden / noch auch in Persohnen oder Mauren / sondern in Hauffen aller Bürger / die einerley höchsten Gewalt unterworfen / bestehe: Gleich wie ein Ameis nicht weniger ein Thier als ein Elephant / genennet werden mag / und mehr oder weniger die Arten der Sachen nicht ändert; also ist Ragula eine der kleinsten Städte in Europa, und merittet nichts desto weniger den Nahmen einer Republic, sowohl als eine Türckische oder Tartarische: so findet sich auch in Welschland die Republica Lucensis und noch mehr andere / welche ob sie wol ihre Bottmäßigkeit auf gar geringen Bezirk erstrecken / nichts desto weniger so wol als die Republic von Holland / Schweiz / und Genua oder Venedig ihren Particular - Staat / Sakungen und eingeschränckten Dominat genießen; Ebenmäßig wird so wol Ulysses, dessen Reich in einer kleinen Insel bestanden / von Homero ein König als Agamemnon genennet. Plura Exempla & similia Regum & Regulorum quæ potestatem*

statem in suos subditos æqualem ad invicem pro paribus judicatorum repetere licet ex Knipfchild, *d. l. n. 47.*

§. II.

Acquiritur etiam præscriptione superioritas separatim spectata. Actum quidem, non ad illum modum simultaneo, sed potius successive per partes, quantum una præscripta totum nondum præscriptum dici potest. Regula quæ traditur, tantum censeri præscriptum, quantum possessum, valet & de verâ, & de quasi possessione. etiam quæ jus superioritatis territorialis, in quo ex præscriptione unius partis non

Hactenus de primo illo modo, quo super. territ. cum ipso territorio præscribitur & per possessionem hujus actu simultaneo acquiritur. Nunc de altero modo, quo super. territ. *per se & separatim* spectata etiam præscribi dicitur. Hoc evenit omnino, quando quis jura territorialia in territorio alterius, domino patiente libere exercet, quod quidem actu tali *simultaneo* aut identico quo in priori casu, ratione Jurisdictionis istius, quæ universi quid indigit, & quatenus ex tam multis partibus potentialibus composita est, non fit potius per partes fit successive & ita ad effectum eum deduci potest. Veluti si quis in alterius territorio hactenus usus fuerit non nisi certis aliquibus juribus, e. gr. Statuta & ordinationes publicandi, Edicta aut Mandata affigendi, Jurisdictionem s. Civilem s. Criminalem exercendi, hic sane nondum potest dici superioritatem in toto suo complexu, sed saltem has ipsas super. partes quas hactenus exercuit, sibi acquisivisse. Hic non merito hæc regula juris applicari poterit, ut tantum censetur usucaptum aut præscriptum, quantum possessum *L. 30. §. 2. ff. de A. vel A. P. l. 1. §. 5. ff. de Irim. act. priv. B. Dn. Lauterb. in Coll. Theor. Pract. ad rit. d. Usuc. §. 8. & 19.* quæ regula & de vera & de quasi possessione suum tueretur officium, ita ut locum quoque habeat in præscriptionibus jurium & servitutum prædiis inhærentium. Berlich. *in concl. pract. l. 2. concl. 49. n. 23. seq. in specie quoque in jure superioritatis territorialis ejusque partibus, & regalibus majoribus etiam, in quorum jurium præscriptione nullatenus quoque extensio aut illatio ab uno ad aliud fieri aut statuere debet, quod qui unam vel plures eorundem species præscripsit, etiam alias species præscripsisse, dici queat, post alios laud. Hert. de sup. territ. §. 62.* quod non admittit natura partium inter se disjunctarum, uni nomini colectivo tamen subjectarum, & in uno quasi corpore collectarum, quæ quatenus possidentur usucipiuntur Lauterb. *d. §. 19. in fin.* quod recte limitatur, nisi ejusdem generis sint, puta auri, argenti, ferri fodinæ, quæ omnes sub genere metalli continentur Hert. *d. l. §. 62.* Quod si autem quis non tantum certis istis aut quibusdam

busdam saltem juribus territorialibus simpliciter, sed & toties quoties occasio tulerit & his, & illis, & istis aut aliis quibuscunque promiscue usus fuerit, & quidem animo totum illud potestativum hoc modo sibi quasi appropriandi, tum licet partes omnes nondum apprehenderit aut exercuerit, superioritatem territorialem tamen in universum quoque sibi acquisivisse non sine ratione propugnare licebit, non dispari planè modo, quo vel in corporibus, quæ vocantur *disjuncta*, disjunctis suis quæ constant partibus, & alias etiam entia per aggregationem dici solent, veluti in legione, in grege, ubi etiam, quando toto grege præsentem, unum caput apprehenditur, animo possessionem omnium consequendi, totius gregis possessionem acquisivisse creditur, vel si ad rationem corporum *connexorum* veluti fundi, ædificii rem hanc adaptare velimus aut æquiparare, in hisce quemadmodum qui fundum possidere cupit, eum in finem opus non habet omnes aut singulas circumambulare glebas, ut totum illum fundum sibi apprehendisse dici queat, sed sufficit solam, quam libet ejus partem, introire, modo id ea mente eaque cogitatione fiat ut totum possidere velit *L. 1. §. 3. ff. d. A. vel A. P.* cum qui aurem alicujus tangit, totum eum tetigisse videatur *L. 21. pr. ff. de furt.* Lauterbach. *de acq. vel am. poss. §. 13.* ita & in hac superioritatis territorialis, tanquam totius alicujus potestativi, præscriptione contingere videtur, ut ex partibus istis potentialibus, ex quibus ea composita extat, si potiores forte aut plures quasi apprehenderit, eo animo ut totam exinde sibi possidere velit, per illas & hanc sibi quævisse non incongruè dicatur. Quamvis autem hoc modo quæsitæ aut præscripta territorialia Jura in territorio alieno, superioritatis territorialis nomine dignari nolint scriptores, sed regalia saltem eo modo quæsitæ esse statuunt B. Dn. Fromm. *d. condom. territ. c. 1. §. 7.* Dn. de Lynker *de super. territ. pag. 40.* Hert. *d. 1. §. 62.* idque in sensu *stricto*, & *re in se* aut *formaliter* considerata facile concedi queat, quin tamen regalibus istis, præsertim majoribus in territorio alieno ita præscriptis *in effectum* superioritas territorialis, ad instar servitutis in alterius fundo constitutæ aut acquisitæ, præscripta intelligi queat, vix est ut dubitemus arg. Rec. Imp. Aug. *de Anno 1548. §. wann auch 65. §. wo aber 64.* Instr. Pac. Osnab. *Art. 8. §. 4. art. 9. §. 2. art. 15. §. 2.*

F 2

Capit.

licet inferre ad aliam. Limit. nisi sint ejusdem generis. Si a. quis pluribus omnium partibus promiscue usus fuerit, animo totum illud potestativum sibi appropriandi, tum & in universum eam sibi acquisivisse dici potest. ad eum ferè modum, quo corpora disjuncta, aut per aggregationem talia acquiri possunt uno saltem subiecto apprehenso: vel ad rationem corporum connexorum, ubi sufficit etiam, unicam saltem partem apprehendisse, animo totum ita possidendi & acquirendi.

Quamvis vero ita in territorio alieno præscripta jura territorialia superioritatis nomine dignari nonnulli nolint, sed regalia præscripta dicant, quod in sensu formali concedi potest, in effectu tamen & superiorit. territor. acquisita dici potest, ad instar servitutis in alieno quasita. Ad minimum qui jura ista sibi ita quasita præcedit, ea exercet aequaliter jure dominorum istius territorii, apud quos quasi in actu primo manet, in actu secundo tamen ad præscribentem pertinet:

Capit. Leop. art. 3. & Carol. art. 1. qui textus indistinctè præscriptionem superioritatis territorialis tanquam legitimum eam acquirendi modum agnoscunt: ad minimum dubitari non potest, quod tales, qui hæc jura in territorio alterius sibi quasivisse præscriptione dicuntur, jura superioritatis territorialis actualiter exerceant ad instar dominorum ipsius territorii & nomine quasi aut jure horundem, quippe apud quos ipsa hæc superioritas quasi in actu primo atque signato & velut in quiete saltem manet, actu secundo & exercito vero ille gaudeat, qui ita sibi vel expressè concessam, vel tacitè relictam habet; domino territorii id ita indulgente, annuente aut patiente. Quod evidentius adhucdum apparet, si beneficio *subinfeudationis* alicujus, ubi de bonis immediatis *feudalibus* sermo est, vel *infeudationis* & investituræ primæ ubi de bonis immediatis *allodialibus* agitur, superioritatem territor. sibi concessam, vel ut concessam quasi possidet, istaque jura identidem in isto territorio ad alium pertinente liberè exercet, prout talem infeudationem aut subinfeudationem superioritatis territorialis fieri posse & quomodo tradit B. Dn. de Lynker *d. super. territ. p. 41. & ibid. in addit.* Dn. Hert. *d. super. territ. §. 58.* laudat. Fromm. *d. l. c. 4. §. 7. & ibid. alleg.* in hisce enim casibus Vasallus s. primus, s. subalternus superioritatem territorialem, ut talem, aut formaliter sic dictam sibi concessam habet etiam in territorio alterius, in ordine nimirum vel ad dominum directum aut primum concedentem & Authorem feudi, cujus istud territorium est proprium, jure quidem domini directi, vel etiam in ordine ad dominum utilem s. Vasallum subinfeudantem aut secundo loco alii subvasallo feudum iterum nexu quodam feudi subalterni concedentem, cujus etiam est territorium suo modo proprium, jure sc. domini utilis, quod directo dominio in ordine ad subvasallum quodammodo æquipollet, uti hoc *ex 2. Feud. 55. §. insuper 2.* rectè demonstrant Frantzk. *de laudem. c. 14. n. 43.* Struv. *in S. J. F. exc. 12. th. 9. n. 3.* Magnific. Dn. Præses *in Tract. de red. Domin. leg. §. 41. n. 12. sqq.* Quod ipsum uti juris est in expressa infeudantis vel subinfeudantis voluntate, ita quoque usu venit in ejusdem tacita, quæ subesse intelligitur in feudi vel subfeudi præscriptione Struv. *d. l. c. 15. §. 3. n. 5. sqq.* & communiter Feudistæ.

CAP. V.

De

*Forma hujus præscriptionis, aut quomodo
perficiatur aut absolvatur, agit.*

§. I.

Forma hujus præscriptionis superioritatis territorialis acquisitivæ consistit in possessionis vel *veræ* vel *quasi* continuatione per tempus lege aut moribus definitum. Quodnam vero tempus vel legibus vel moribus ad absolvendam hanc præscriptionem sufficiens haberi debeat, id cum supra in *Cap. 1. §. 8.* jam expediverimus; eò remittimus. Hæc possessionis vel quasi continuatio tam de Jure Gentium, quam de Jure Civili requiritur *L. 3. 31. ff. §. 1. de Usurp. & Usucap. L. 2. C. de Præscript. long. temp. L. 3. d. R. I. in 6to. Mev. P. 2. d. 102. n. 1. Lauterbach. ad d. tit. §. 26.* Continua autem possessio est, quæ ab initio usque ad finem processit sine interruptione vel usurpatione, eaque vel *naturali*, quæ per actualis & veræ possessionis interruptionem variis modis fieri potest vid. *Lauterbach. d. l. §. 33. vel Civili*, quæ fit per actum Civilem, nempe per litem possessori de re præscribenda motam *L. 26. C. de R. V. L. 10. C. d. A. & R. P. L. 2. L. 20. C. de Præscr. long. temp.* Quod quomodo fiat patet ex scriptis B. Dn. Lauterb. *d. l. §. 34.* Nec interest si continuatio hæc fiat *in una eademque persona*, quo casu quidem res est extra dubium & planè manifesta *Struv. in S. J. C. ad tit. de Usuc. th. 18 in pr. an in personis diversis*, quando res ab uno ad alium legitime est translata aut devoluta, quo in casu justa antecessoris possessio vel quasi prodest etiam successori *§. 7. & 8. J. de Usuc. L. 14. ff. eod. L. 13. ff. de A. vel A. P. L. 2. §. pen. ff. pro Emt. L. 14. ff. de div. & temp. præscript.* idque benigne & solo æquitatis intuitu ita receptum est, cum veritate inspecta, per rei translationem possessio vel quasi interrumpatur; & ita non *numero*, sed tantum *specie* sint eadem possessiones *L. 23. pr. ff. de A. vel A. P. B. Dn. Lauterb. d. l. §. 26. Struv. d. l. modo tamen 1.* possessor etiam apprehenderit possessionem vel quasi, per id quod generaliter disponitur in *L. 13. §. pen. ff. de A vel A. P.*

Forma consistit in possessionis veræ, vel quasi continuatione, per tempus definitum.

Hæc requiritur jure & Gentium & Civili.

Continua possessio est, quæ non interrupta, nec naturali, nec civili usurpatione. Continuatio est non tantum in una persona, sed & in diversis personis, unde & in successore.

Modo

1.
& hic possessionem

apprehen-
dit.

Exceptio in
casu jacentis
hereditatis.
Modo inter-
rim ab alio
non occu-
pata.

2.
Possessio
non sit vi-
tiosa.

Et procedit
hoc non tan-
tum in suc-
cessione uni-
versali,
sed & singu-
lari.

Tempus il-
lud hic com-
putatur non
naturaliter,
sed civiliter.
Veluti in
aliis nonnul-
lis materiis.

Ubi dies
cœptus ha-
betur pro
completo.

Quæ etiam
locum inve-
niunt in
præscriptio-
ne superioritatis terri-
torialis.

A. P. utique de regula : Exceptio enim est in casu jacentis hereditatis, tum enim & possessio vel quasi continuata videtur, & usucapio s. præscriptio pro impleta quoque habetur, quod singulare est per *L. 31. §. fin. L. 40. L. 44. §. 3. d. Usuc.* Uti que quando intermedio tempore ab alio non fuerit occupata & sic interrupta *L. 20. ff. eod. junct. L. 13. §. 4. ff. de A. vel A. P. L. 6. §. fin. ff. pro Emr.* & 2. possessio talis vel quasi non sit vitiosa, cujus quippe nulla potest esse accessio, quæ dicitur *L. 13. §. f. ff. de A. vel A. P.* Vitiosa autem est qua quis vi, clam aut precario possidet *B. Dn. Lauterb. d. l. §. 26. circa fin.* Hæc possessionis accessio autem fit non tantum in successore *Universali*, veluti herede, sed & in successore *singulari* veluti emtore, quamvis diversimodè, quod fusius hic exponere nimis longum foret, id eo que remittimus ad laudat. *Dn. Lauterb. d. l. §. 27. Struv. d. l. th. 18. & ibid. Muller. in addit. B. Dn. D. Mayer. in Comment. ad Inst. p. 441.* Cum autem hæc possessionis vel quasi continuatio s. in eadem persona s. in successoribus procedere debeat sine interruptione à principio usque ad finem aut ad temporis præfiniti complementum, id prætermittere hic non debemus, illud tempus quomodo computari in hac præscriptione debeat, an *naturaliter*, quando tempus currit de hora in horam & de momento in momentum per *L. 3. §. 3. ff. de minor. Govian. 1. Variar. lect. 10. n. 4.* computatis quoque diebus feriatis *L. 26. §. 4. & seq. ff. quib. ex caus. maj an Civiliter de die in diem L. 7. ff. d. Usuc.* ubi dies cœptus habetur pro completo. Et expediti quidem juris esse censemus, uti in nonnullis alijs jurium materiis, veluti in definiendo anniculo *L. 134. ff. de V. S. in ætate ad testamenta faciendi habili L. 8. ff. qui rest. fac. poss. ita & in usucapionibus aut præscriptionibus diem cœptum habendum esse pro completo *L. 6. ff. de Usucap. L. pen. ff. de divo. & temp. præscript. Struv. d. l. th. 17. & Muller. in addit. ibid. B. Dn. Lauterbach. d. l. §. 30. & Maier. d. l. p. 443.* Quæ omnia uti in genere in omni Usucapione & præscriptione observanda veniunt, ita & in specie in præscriptione superioritatis territor. tam in eâ, quæ cum ipso territorio eo insimul continuata possessione acquiritur, quam & in eâ, quæ separatim & per partes successivè in territorio alieno acquiritur, ea jura, ex quibus superioritas territorialis concreta est atque composita, unum post aliud liberè exercendo, cum & in hac qui in-
terce-*

tercedit usus discontinuus, quando non semper occasio præsto est, e. gr. Edicta affigendi, Statuta promulgandi, Jurisdictionem tam Criminalem quam Civilem exercendi &c. bene compatibilis sit cum quasi possessione continua, & etiam continuatione temporum in diversis personis antecessorum & successorum, ad eum quo diximus modum combinatâ, non aliter ac juris esse cernimus in servitutibus discontinuis, quæ causam dicuntur habere perpetuam, usu discontinuo licet sint interstinctæ *L. 28. ff. de S. P. U.* Inspicitur n. hæc facultas utendi, quæ semper præsto est, & continuatâ quasi possessione stabilitur, quamvis ea non semper vim suam exerat, & operetur in actu exercito Dn. Majer. *in Comment. ad Inst. tit. de serv. §. 3. in fin. p. 406.* cujus generis servitutes quidem, id quod supra jam tradidimus, de *Juris veritate* non alio temporis intervallo, 10. sc. vel 20. annorum spatio præscribuntur, quam quo illæ, quæ sunt continuæ, quod oppidò probatur per text. in *L. f. C. de Præscript. long. temp.* generaliter disponentem nulla adhibita distinctione inter continuas & discontinuas, ut ut ex communi Doctorum sententia invaluit, ut discontinuæ propter interstinctum eum usum non nisi immemoriali tempore præscribantur, quam & tritura fori sibi recepit, & Camera Imperii sequitur testibus Mynsing. *Cent. 4. v. 53.* & ibid. von Gulich cum plur. additatis. Gail. 2. *obs. 66.* B. Dn. Lauterb. *ad tit. de Servit. §. 13.* Quibus cum admodum affinia sunt jura superioritatis territorialis aut Regalia in alieno territorio, quæ exercentur, quæ & servitutes Juris publici Doctoribus vocitantur, vid. Dn. Kemmerich in *Jur. Publ. l. 7 c. 10. per tot.* inde quoque hoc in ruitu non nisi immemoriali tempore præscribi dicuntur Dn. Hert. *de Super. territ. §. 61. & 62.* prout quoque communis habet opinio in Judiciis nostris passim etiam summis recepta, id quod testatur & statuat Hert. *d. l. §. 62.*

tam illius
quæ in con-
creto &
simul, quam
quæ separa-
tim & per
partes suc-
cessivè ac-
quiritur.
Ad instar
servitutum
discontinua-
rum.

Cujusmodi
servitutes de
Juris verita-
te 10. vel 20.
annis, atque
ac continuæ
præscribun-
tur.

Secus ex
communi
Doctorum
opinione,
& praxi
etiam in Ca-
mera Imp.
Quibus affi-
nia sunt jura
territorialia
in alieno
territorio
exercita,
quæ servitu-
tes Juris
publici di-
cuntur, &
præscribi
immemo-
riali tem-
pore, juxta
commun.

CAP.

CAPUT VI.

tractat de Effectu hujus præscriptionis, superioritatis territorialis acquisitiva.

§. I.

Quoad effectum distinguitur inter præscriptionem hujus juris, cum ipso territorio, & eam, quæ fit seorsim ad instar servitutis in territorio alieno. Utroque in casu effectus primus est in acquisitione domini, servitutis talis &c. Ex primo ortus sunt remedia juris. Et considerantur hæc jura in statu vel tranquillo, vel turbato. In casu primo præscribenti tribuitur dominium, sive verum & plenum.

Pergimus nunc ad *Effectum*, qui mediante hac præscriptione producitur, qui varius omnino est, pro varietate casuum & circumstantiarum. Et primo omnium quod ex præmissis jam satis superque constat, distinguendum est inter præscriptionem eam, qua superioritas territorialis acquiritur in concreto cum ipso territorio, & mediante territorio ipsius præscriptione; & inter eam, quæ seorsim superioritas territorialis, ad instar prædialis alicujus servitutis in alieno fundo, alicui in territorio alieno acquiritur, territorio ipso manente apud dominum: Utrouque in casu alius est effectus *primus*, alius est ex *primo ortus*. Ille cernitur in jure per hunc acquirendi modum legitime quæsito, v. gr. dominio, servitute tali, quæ dicitur esse juris publici &c. *Hic* vero est, qui respicit remedia juris, quibus nobis quæsitum defendimus atque vindicamus. Hæc talia Jura itaque in effectibus suis in utroque illo præscriptionis genere consideranda nobis veniunt, vel in statu suo *tranquillo*, vel in statu *turbato*. Ratione status *tranquilli* quoad *primum* illum casum præscriptæ insimul superioritatis territorialis cum territorio ipso præscripto, res est expedita, quod hæc præscriptio præscribenti tribuat & adjiciat dominium & quidem *verum & plenum*, si territorium illud allodiale fuit, *L. i. pr. ff. de usurp. & usuc.* Si verò feudale fuerit, & saltem ut tale possideatur, ejusmodi possessio legitime continuata & inde formata & absoluta præscriptio tribuat dominium *minus plenum & utile*, directo dominio manente penes eum, qui hætenus dominus fuit *z. F. 8. c. un. §. Rei autem. Lud. Hug. de Stat. Reg. Germ. c. 6. §. 6.* cujus domini naturalis vis & qualitas quasi innata est facultas territorium illud libere utique si dominio gaudet pleno & libero alienandi libera, & vel proprietate tenus in alium transferendi, vel servitutem in eo constituendi, vel Hypothecæ nexu obligandi, vel heredem in eo instituendi, vel aliter desuper pro

pro lubitu disponendi *L. fin. C. de reb. al. non alien.* & quænam aliæ sint domini virtutes vid. plur. B. Dn. D. Fromm. *de Dom. acquis. c. 8. §q.* quæ facultates quoque competunt domino utili atque Vasallo, quamvis modo quodam restrictiori, cum regulariter citra consensum domini directi rem ipsam alienare non valeat *2. F. 52. & 55.* nec aliud quid ratione feudi in domini directi præjudicium peragere, nisi observatis observandis, de quibus omnibus consuli in primis potest Struv. *in S. J. F. c. 13. per tot.* Quod vero attinet ad secundum illum casum superioritatis territorialis seorsim à territorio præscriptæ, & ad instar cujusdam quasi servitutis in territorio alieno in & per se penes dominum manente, legitimè quæsitæ, is quidem qui ita præscripsit, nullum quidem consequitur dominium, liberè tamen & inperturbatè territorialia ista jura ad instar domini exercere potest, & quæ inde promanare & sperari unquam possunt commoditates ac utilitates omnes sibi capere ipse, *arg. L. 5. C. de mod. mult. L. 9. §. 1. & §§. §q. ff. de Usufruct.* vel etiam in alium transferre potest *arg. L. 25. ff. de V. S. §. 1. I. de Us. & hab.* & in hac sua quasi possessione & jure inde quæsito manuteneri ac defendi debet, perinde ac dominus in suo dominio, aduersus quemvis turbantem & infestantem.

§. II.

Hæc hæctenus de Præscriptionis hujus effectum primo, qui se exserit in statu tranquillo, in statu v. qui sæpius hinc inde contingit turbato, prospicere debemus de remediis juris, quibus superioritatem territorialem duobus istis præscriptionum modis quæsitam, contra adversarios quoscumque factam tectam conservare defendere atque vindicare possimus. Hic quidem videmus hæsitare non raro, qui Juris publici DD. vocari præ aliis gestiunt, an actiones jure privato prodita hujusmodi Juris publici materiis, iisque qui hujusmodi juribus gaudent atque præpollent satis commodè applicari possint vid. *Hert. d. Sup. territ. §. 76.* laborantes ut plurimum hoc non levi nævo, quod simpliciter & indistinctè reputare velint, quasi quibus armorum usus juraque bellorum concessa intelliguntur, legum Civilium actionumque judicialium subsidium eos dedecere vel maximè, ridentes exinde qui ad tales provocant, jura regno-

G

Hæctenus de statu tranquillo. Nunc de statu turbato, ubi de remediis juris paratis aduersus turbatores, & an actiones juris privati hujusmodi materiis juris publici sint applicabiles?

rum

id quod
contra hæsi-
tantes,
& diverso-
rum sta-
tuum diver-
sa jura inter
se confun-
dentes
adtrahitur,
certaque
fundamenta
huic senten-
tiæ subster-
nuntur.

& præjudi-
cio Facult.
Jurid. Tu-
bingensis,
ut & autho-
ritatibus
convalidan-
tur, provo-
cando quo-
que ad rela-
tiones, deci-
siones &
præjudicia
Cameræ Im-
perialis.
Suppetunt
autem
actiones vel
petitoria,
vel possesso-
ria.
Inter peti-
torias in ca-
sa superiori-

rum absolutorum cum juribus Imperii nostri R. G. mirum quan-
tum confundentes; quibus tamen satisfieri potest ex optimè tradi-
tis insignis & experientissimi Juris publici scriptoris Lud. Hugonis
de stat. Reg. Germ. c. 6. §. 1. sqq. plur. & in specie quoque ratione
Jurisdictionis & superioritatis territorialis vindicandæ & defenden-
dæ easdem actiones competere quæ privatis pro jurium similitum
tutela & conservatione suppetunt, commonstrat *Id. d. l. §. 36.* ubi
plus satis manifestum esse scribit, quantus juris Civilis privati in con-
troverfiis, quæ de jure territorii judicio disceptantur, utur materia
Jurispublici sit, usus & tuthoritas sit, & quo fundamento Juris Con-
sulti qui se Jus publicum tractare profitentur, subinde Leges Romani
Juris, etiam privati, in hac materia in subsidium vocent: quem
passu non infelici sequitur quoque B. Dn. Fromman. in *Diff. de Con-
dom. territ. C. 9. §. 1.* scribens, territorialia ea Jura, quamvis mate-
ria Jurispublici sit, ex Imper. Rom. Germ. Sanctionibus, & usu ma-
ximè, qui ei cynosuram præprimis suggerit, eruenda, ex Juris Ci-
vilis privati, quod in subsidium vocandum, latifundiis nihilominus
examinanda quoque sunt, & quæstiones ex iis decidendæ: idque con-
firmat præjudicio Inclytæ Facultatis Jurid. in hac Eberhardina in ca-
su Condominii territorii, quo unus ex Ganerbiis castri cujusdam
partem suam contra conventionem Principi alicui in feudum offerre
tentaverat, ad Legum nostrarum normam respondentis ap. Besold.
p. 2. conf. 49. n. 3. quod & modò Dn. Hert. *d. l. §. 76. & 77.* pro-
ponendo, quæ prælo sunt in hac materia actiones ipse indulget,
idque ulterius oppidò constabiliunt innumeræ ferè relationes, de-
cisiones & præjudicia ap. Meichsnerum, Gylmannum, Klokium ali-
osque, quæ provenerunt in causis Principum & Statuum etiam in-
tegras ditiones concernentibus vid. Hert. *d. l. §. 74.* Suppetunt
vero etiam hac in materia varia jurium nostrarum remedia pro va-
rietate casuum. Præscriptio etenim superioritatis territorialis ab-
solutâ, lis deinde movetur vel *de proprietate aut jure ipso*, vel *de pos-
sessione aut quasi*, proindeque actiones competunt vel *petitoria* vel
possessoria. Quod ad *illas* seu petitorias attinet, illarum alia est in casu
superioritatis cum ipso præscripto territorio in simul præscriptæ, nunc
vero denuò in controversiam vocatæ, quæ est, quæ exinde oritur actio
realis illa, quæ in specie *rei Vindicatio* audit, & quidem *directa* ipsis
legum

legum verbis expressis proposita, resultans alias ex dominio rerum corporalium vero, *L. 9. L. 23. pr. ff. de R. V. §. 1. I. d. alt.* eoque sive pleno, sive minus pleno, directo scil. *L. 33. ff. cod. f. irrevocabili f. saltem revocabili L. 66. ff. cod. f. libero f. restricto L. 24. ff. rev. am.* quæ utique & in hoc rerum articulo, ubi agitur de superioritate territoriali in concreto cum ipso territorio immediato quoad dominium *plenum* si allodiale est, aut si feudale est quoad dominium etiam *minus plenum directum*, quocumque licito modo acquisito, præscripta. Tum enim talis dominus à possessore ejusmodi territorium sibi vindicans, insimul & superioritatem in eo radicatum, tanquam rei principalis accessorium eo ipso insimul consequitur *Besold. d. super. terr. §. 28.* *Lud. Hug. d. l. §. 30.* ubi quod cum ipsis territoriis s. integris s. pro parte & superioritas, jurisdictio, subditi & omnia quæ eo pertinent hac & alterius generis actionibus repetantur *L. 67. ff. d. R. V. B. Dn. Fromm. de Condom. terr. C. 9. §. 29.* Et quamvis superioritas territorialis sit res quædam incorporalis, qualis proprie loquendo nullum est dominium, proinde nec rei vindicatio, attamen hoc saltem rectè dicitur, ubi res incorporalis tanquam principale objectum actionis, non quando ut rei corporalis ad hærens aut accessorium consideratur; ita enim evenit, quod alias non raro fieri solet, ut objecti intuitu aut alias ob causas res incorporales corporalium naturam induant *Hert. d. l. §. 76.* Aliàs & actionem personalem hîc competere DD. statuunt, & quidem *Conditionem ex Lege*, quoties jus tale privilegio concessum asseritur, *Conditionem vero ex moribus*, quando vel præscriptione vel investiturâ quæsitum est. *Besold. d. l. §. 28.* Quod si vero superioritas territorialis una cum dominio saltem *utili* territorii istius immediati, feudi jure præscripta est, expediti jam juris est, *rei vindicationem utilem ex mente* ei qui præscripsit ad eundem modum competere, *arg. 2. F. 8. pr. vs. Rei autem* *Besold. d. l. Hugo d. l. §. 30. Hert. d. l. §. 76.* In casu v. alio, ubi superioritas territorialis in se & seorsim, abstrahendo à præscriptione ipsius territorii mediante præscriptione jam in alterius territorio tanquam speciem quædam servitutis juris publici quæsita est, suppetit omninò actio confessoria utilis ex mente *arg. l. 9. §. 2. ff. de damn. inf. L. 6. ff. arb. furt. Casar.* quæ communis est DD. sententia *Besold. d. l. Hugo d. l. §. 31. Pauermeister. de Jurisd. L. 1. c. 29.*

G 2

n. 9.

ritatis præscripta cum territorio competere præcipue Rei vindicationis, & directæ resultans ex dominio vero pleno, minus pleno; sed directo, & revocabili, & irrevocabili, etiam ratione hujus materiam, ubi territorium sibi vindicans, & superioritatem territorialem tanquam accessorium sibi vindicat. Dubium ex ratione rei incorporalis movetur atque refellitur. Alii concedunt, & conditionem ex lege & ex moribus. Si verò superioritas territorialis cum ipso dominio utilis præscripta

est, competit rei vindicatio utilis ex mente. In casu vero ubi superioritas territorialis superiorum rangam servitus quædam juris publici præferri præ est, competit actio confessoria utilis ex mente. Cui opponitur utilis negatoria. Ad possessionem pertinent interdictum retinendæ possessionis utile. Ad dubia Boceri hac in re respondetur.

Utile interdictum possessionis recuperandæ. Remedium Canonis Redintegranda &c.

n. 9. Stephani de *Jurisd. L. 1. c. 40.* Schurpf. *Cent. 1. c. 49.* Oldendorp. *cl. 3. art. 4. n. 3.* B. Dn. Fromm. de *Condom. terr. c. 9. §. 31. in fin.* B. Dn. Lauterb. *ad tit. de Jurisd. §. 49.* Schutz. *in comp. ibid.* Cui opponitur *utilis negatoria* pro libertate territorii contra injustos talium jurium territorialium usurpatores asserenda atque defendenda Hugo, Lauterb. Fromm. *dd. ll. Befold. Brunnem. conf. 57. n. 14.* Hert. *d. §. 76.* utut subdubitans, quamvis cum aliis nonnullis JCtis Cothmann. *1. Resp. 30. n. 17.* haud satis tutum arbitretur ejusmodi actiones instituire; Ad quod dubium tamen eximendum, satis erit provocare ad relationes & decisiones Camerales, quæ demonstrant in Tribunalibus Imp. summis, præsertim Camerali in judicio hanc sententiam actiones has suggerentem absque omni hæsitatione receptam esse teste Ruland. *d. Commiss. P. 3. L. 3. c. 18. n. 9.* Hugon. *d. §. 31.* Præter illas actiones *petitorias* præsto sunt & actiones *possessorias* quando non de ipso superioritatis territorialis jure, sed saltem de ejus quasi possessione agitur, quarum quæ huc in primis pertinent præcipuæ sunt tum *Interdictum retinendæ possessionis utile*, quando quis in illius quasi possessione aut exercitio ab aliquo turbatur *arg. L. 8. §. 5. ff. si serv. vind. c. 9. x. de probat.* Et quamvis id operose neget Bocer. *cl. 4. d. 5. 12. 52. lit. a.* Rationes tamen ejus ad id, quod hodie hac in re obrinet, evertendum parum proficiunt, unde & in contrarium communior Dd. conclusio, ut & Praxis ferè quotidiana, quod & ipse fateri debuit, militat, rectè id commonstrantibus Carpz. *P. 2. c. 7. §. 11. & 12.* Goswin. ab Esbach. *ibid.* pluribusque ab hoc additatis, in primis & Brunnem. *ad L. 1. ff. de Int. uti poss. n. 2.* in genere attestante, pluries utile hoc interdictum de juribus pluries in foris nostris audiri, quam directum de corporibus B. Dn. Lauterbach. *d. l. §. 49.* & *ibid.* Schutz. *in Compend.* Hert. *d. super. territ. §. 77.* ubi & dissentientes alios adducit, tum & *utile interdictum recuperandæ possessionis* seu unde vi, in casu ubi quis de quasi possessione aut exercitio jurisdictionis territorialis dejectus est Befold. *de super. territ. §. 28.* Wefenbec. *ad tit. und. vi n. 9.* Lauterbach. & Schutz. *dd. ll.* tum & in primis remedium Can. Redintegranda *c. 3. caus. 3. q. 1.* quod omninò utilissimum est in specie quoque in hac materia. Befold. Hert. Lauterbach. *dd. ll.* Unde & raro imo rarissimè interdictum unde vi in judicium deduci, cum spolia-

spoliatio utilis longe sit non tantum in rebus corporalibus, sed & incorporalibus ex Menoch. *de recup. poss. ad hoc remedium* observat Dn. Lauterbach. *d. l. in fin.* maximè cum etiam detur adversus quemcunque etiam b. f. & titulo possidentem vid. noviss. Magnif. Dn. Præses *in Prax. ant. mod. act. For. Diss. XI. S. 1. §. 12. & ibid. citt.* De cætero quænam adhuc alia juris remedia & petitoria & possessoria in genere pro obtinenda & conservanda superioritate territoriali suis in casibus comparata sint, veluti & hereditatis petitio utilis, & Interdictum quorum bonorum, & similia alia videre est apud Dn. Lud. Hug. *d. tr. de Stat. Reg. Germ. c. 6. ferè per tot. & in primis §. 29. sqq.* B. Dn. Fromm. *de Condom. territ. c. 9. per tot.*

tanquam utilissimum præ interdicto unde vi. Competens etiam adversus b. f. possessorem. De remediis aliis in genere quoque suppetentibus remissive.

CAPUT VII.

De

Contrariis superioritatis territorialis acquisitiva.

§. I.

DE Contrariis nunc quoque breviter. Contrariatur i. huic præscriptioni saltem inchoatæ, quam maximè **Usurpatio** s. interruptio, quæ duplex est vel *naturalis*, vel *Civilis*, per ea quæ supra indigitavimus *Cap. 5. Naturalis* fit naturali quodam facto & re ipsa *L. 4. §. 22. L. 5. ff. de Usurp. & Usuc.* Veluti dejectione de possessione vel quasi *d. L. 5. L. 15. ff. eod.* quod fieri potest vel actu unico, quod obstaculum aliquod exercere volenti objicitur, quo usus impeditur *L. 4. §. si viam ff. eod.* vel facto quoque derelictionis proprio *arg. §. pen. ff. de rer. divis.* Civilis verò fit aut dicitur potius fieri per actum quandam Civilem, veluti per litis Contestationem *L. 10. C. de A. vel A. P. L. 2. C. de R. V. L. 10. C. de præscr. long. temp. L. 3. L. 7. C. de præscript. 30. ann.* & hodie etiam per solam Citationem ad processum legitime factam, aut per libelli oblationem *L. 2. C. de ann. exc.* Lauterb. *ad rit. de Usurp. & Usuc. §. 34.* modo tamen actor obtineat *L. 1. ff. pro donat. Donell. L. 5. c. 21. in fin.* Excell. Dn. Böhmer. *in Introd. ad*

Ad contraria refertur i. Usurpatio naturalis & civilis. Quomodo id fiat?

G 3

ff. tit.

ff. tit. de Ufuc. §. 17. imò etiam ubi talla haberi nequeunt per extrajudicalem denunciationem testatò factam d. l. 2. L. 10. §. 3. ff. qua in fraud. cred. L. 17. C. d. R. V. Carpz. P. 2. c. 7. d. 4. seqq. & ibid. per plures authoritates Goswin. ab Erbach in addit. ad d. 4. & 5. junct. ad P. 2. c. 3. d. 1. ad verb. non interrumpitur. & ibid. alleg. Dn. Lauterb. d. §. 34. add. Dn. Böhm. d. l. §. 18.

2.
Restitutio
in inte-
gram.
Hæc an de-
tur ob so-
lam igno-
rantiam?
Remissive
ad Authores
negantes de
Juris veri-
tate.
Conceden-
tes verò de
praxi.
Etiam post
annis 100.
Limitatur.
Uter non-
nulli auri-
ment, non
mereri, ut in
praxia reci-
piatur, &
opus esse
Imperatoria
decisione.

2. Contrariatur huic præscriptioni restitutio in integrum, quæ & præscriptionem perfectam rescindere potens est L. un. C. si adv. ufuc. L. 1. ff. ex quib. caus. maj. veluti quæ dantur minoribus 25. annis tot. tit. ff. de minor. 25. ann. absentibus rubr. & tot. tit. Quib. ex caus. maj. in int. rest. An verò etiam alicui ob solam ignorantiam restitutio detur? Pro & contra decertant Doctores. Nobis hac. de re placet hac vice remittere ad B. Dn. Lauterbach. d. l. §. 35. ubi de Juris veritate negativam fundatissimam per L. 12. in fin. de Præscript. long. temp. L. 3. C. de præscript. 30. vel 40. ann. dicit; Contrariam tamen s. affirmativam in judiciis jam radices ita egisse altiores, ut inde vix evelli possit scribit cum Brunn. in Exerc. Justin. 8. in fin. & ad L. 1. ff. quib. ex caus. maj. n. 3. & ad L. fin. C. de Præscript. 30. vel 40. ann. n. 11. & 12. & cum Gail. 2. O. 19. n. 18. & 19. & O. 48. n. 19. & cum Mev. P. 2. d. 174. quod ampliat, ita ut etiam post 100. annos detur, cum hoc tamen temperamento, modo ignorantia sit justa vel probabilis, nec cum negligentia quadam conjuncta, post alios ibid. & ad tit. ff. qui ex caus. maj. §. 19. Stryk. in U. M. ff. ad d. tit. inf. Böhm. ad d. r. §. 7. Quamvis Hahn. ad Wesembec. ib. n. 10. statuat istam in genere spectatam sententiam non mereri, ut recipiatur in praxi, unde decisione Imperatoria eam potius indigere arbitratur Berlich. in concl. Præf. P. 2. concl. 10. n. 1. seqq. Possunt etiam ulterius inter contraria hic referri defectus, qui se exerunt ratione vel causâ, vel subiecti, vel objecti, & id genus alii; sed quia de his ex præmissis jam satis constat vid. supr. c. 2. & seqq. hic filum nunc abrumptimus.

S. S. D. G.

Tübingen, Diss., 1725-31

f
sb.

W18

50

1729/1

5

DISSERTATIO
 AUGURALIS JURIDICA
 DE
 DESCRIPTIONE
 SUPERIORITATIS
 TERRITORIALIS
 ACQUISITIVA,

IRANTE DEI T.O.M. GRATIA,
 DECRETO ET AUTHORITY AMPLISSIMÆ
 FACULTATIS JURIDICÆ,
 PRÆSIDE
 RÆNOBILISSIMO, CONSULTISSIMO
 EXCELLENTISSIMO

MICHAELE GRASSO,
 SERENISSIMI WURTEMB. DUCIS
 ARIARIO GRAVISSIMO, PAND. ET CRIM. SANCT.
 PROF. PUBL. ORD. LONGE CELEBERRIMO,
 P.T. HUIUS EBERHARDINÆ
 RECTORE MAGNIFICO,
 AD ATQUE FAUTORE SUO AD CINERES USQUE
 COLENDISSIMO,

PRO LICENTIA
 IN UTROQUE JURE HONORES ET DOCTORALIA
 PRIVILEGIA LEGITIME CAPESSENDI,
 Ad diem Anno M DCC XXVII.
 PUBLICO ERUDITORUM EXAMINI SUBMITTIT
 A. C. MULLERUS, Megapolitanus.
 TUBINGÆ, Typis JOSEPHI SIGMUNDI.

